

דיא
קאוונער בריקע (כויד)

אונד
דער זד נאך זיוויא קליינע
עדזיידלונגען *

דער פעות און רינג ״ווארע געשיכטען״
מאת אמ״ד.

ווילנא

ברפוס האלפנה והאחים ראם
שנת תרל״ה לפ״ק

ДИ КОВНЕР БРИКЕ,
т. е. Ковенский возъ. Разсказъ изъ Еврей-
скаго быта.
Сочинение А. М. Дика.

В И Л Ъ Н А .

Въ типографіи вдовы и братьевъ Роммъ.
На Жмудскомъ переулкѣ въ домахъ
подъ №№ 327 и 328.
1874.

האדם גדולת התקרבות כבוד און פיל נוסעס מען האט זיך
מים מיר געפרייסט און מען האט מיר געלארן אין דיא גרעסער
היינער אום צוא הערן דיא געשיכטע מייע וויא עס אקט מיט מיר
צוגעאנגען רען אן פגעזוהת האט מיר נים געפעלט אין האב
זיאל דער ציילם נסים און נפלאות און מען האט געלויבט ארע
פיל מער גיוואלם גלויבן איאר פינף האב איך מיר דארט
געמאכטע און פון אויס גיווען פמעס נאנץ אראפא און האב
נאך גיוואלם צארין דער נאך מיר שירקייא :

אינדעם אבער געפאר זיא האט נאך איר ערצוהלג נים
געענדעט אין אונטער געקומען דער בעל עגלה און האט געסאן
אנעשרייא געשוונד ארוםטער מיר זיינען לעבן עס טויסקן בארג
אויף זיינעם באפעל זיינען מיר אלע ארום פון בארג און מיר זיינען
צוא פום אריבער דעם בארג דער נאך אלס מיר זיינען ארין אין
בריקע וואר איך שוין בגולל אין איינע אנדערע געוועלשאפט וואס
איך געשפרעך וואר שוין נים אזוי אינטערעסאנט וויא דער
ערסטע און געם אלזא שוין אפ שויד פון דיר מייע שיערע
לעוערין :

16828/1

1.

איין אירטהום אדער סעות

דיא וויבסינססע אונ אזוא נאר דיא ניימיססע קענטניס
 (הכמה) אין דער וועלט איז נאר דיא וועלסקענטניס . דאס הייסט
 צוא פאר שטיין וויא אום צו גיין מיט מענטשין פון יעדער קלאסע .
 ווייל דזער אומנאנג (בענעהסען זיך מיט לייטען) איז פונק אין
 יעדען מענטשין זיינע פעהלערין וויא אמאל דיא פיס הסאריס
 דיא אלע זינדען פון יעדער פרויא וואס האט עס געטרונקען .
 דאהער יעדער מענטש וואס וויל נוד שווינען זיין עהרע . דאס
 הייסט ער וויל פאר דעקין זיינע הסרתות (דען ווער-האט עס גיט)
 מו וייער בעהומזאם זיין (אסמראנע) אויף יעדעם שריס (פריט)
 דאס עס זאל זיך גיט ארויס וויזען פון אים קיינע זייציקייט .
 קיין גראפייט . קיינע אונוויסענהייט . קיינע דומהייט . קיין
 נארעשער עטאלץ . הויפטזעכליך מו מען בעהומזאם זיין מיט
 דער צונגע . דען וייער אפמ דעם מען זיך אונטער יונגער הייס
 אונארט וואס מען בעלייבט דורך אים פלאמירט (בעליידיגט) אויף
 אייביג יאר . למשל וויא עשו האט זיך אויס גערעט . הלעוטיגו נא מן
 הארום הארום הודו וואס מען האט אים אנאמען געגעבן
 דארום ארום :

דער צוא נאך מו מען שפרעכען דיימליך אונ קלאר מיט
 דעם אנדערין . דען אין דעם אום געקערטין פאל . דאס הייסט
 ווען מען שפריכט צווייא דייטיג . לייטעט מען דורך דעם זייער
 אפט אין געלט זאכען . אונ נאך מעהר אין גוף אונ אין נפש
 פפרא נאך אין שרייבען . דען ווער קען אויס בעכענען דיא
 סעקטען (כתות) וואס זייען ענטשטאנדען (געווארען) אין דער
 וועלט

Дозволено цензурою 13 Марта 1874 года. Вильна.

וועלט נור דורך דא צוויידייטיקייט פון דא רעליגיאנס ביכער
 וואס דורך דעם איז ווידער ענטשטאנדען גרויסע רדיפות און
 גרויסע בלוט פערטיסונגען . און אזא אויף דער גאנצער שנאת
 הדת . דען זאכט וואלטען פאר געוויס אלע געהאט נור איין
 רעליגיאן . ווייל יעדערער ליבט דאך איינע ריינע קלארע
 ווארטייט . און ווארטייט איז נור איינע אין דער וועלט וויא
 אין דער מאטהעמאטיק (מלאכת החשבון) איזט נור איינע גלייכע
 לינע (שטרף) פון איין פונקט צו דעם אנדערין און דאהער
 זאגען אונזערע חכמים דאס וועלבסט אין אונזערע געפעטע צווא
 נאט וואס פאר אים איז אז נאר קיין געדאנקען פאר בארנען
 וויא דער פסוק זאגט «כי אין מלה בלשוני הן הי ידעת מלה» דאס
 הייסט דאס פאר שטיימט מיינע געדאנקען בעפאר איך שפּרעך
 עס גאך אויס מוזען אויף זיין גיט צוויידייטיג . דען זיין זאגען
 לעולם יפרש אדם זרכיו וישאל» דאס הייסט דער מענטש
 געהערט אויס צווא שפּרעכען זיינע בעדערפענעס נאמן דייןליך
 פאר גאט נון וואס זאלען מיר שוין ריינען ווען מיר שרייבען
 אדער ריידין פאר אפענטשין . אונזערע חכמים פריינגען נאך
 דער צווא אשיינעם בייא שפּיל אין מדרש אסתר «איין געוויסער
 ריינענדר וואס וואר זייער שטארק ערבידעט פון דער ריינע
 זיינע האט געפעטין גאט דאס ער זאל אים צווא שיקען
 אפערדעל . רינע געפעטע איז אן גענומען געווארען נור נאך
 זיינע ווערטער אבער גיט נאך זיינעם ווארען זינען דען עס
 איז באלד אן געפארען אגרויסער הער וואס דיא שטוטע
 (קלאצע) וועלכע עס וואר איין געשפאנט אין זיינעם וואגן
 האט מוליד גווען אוערעכציג . נאון האט אים געצוואונגען
 דאס ער זאל עס נאך סראגין הינטער דעם פארענדען וואגן .
 און אזא ווערט דער ציילט דאס אין טייצענלאנד האבין
 צווייא נאכט וועכטער געלעבט אצייט אין גרויס שנאה צווישען
 זיך נור איבער דעם וואס איינער האט גיט פאר שטאנען דעם
 אנדערין

אנדערין אין איינעם אויסדרוק נור (אוארט) אין דער פארמעל
 (נסח) פון זייערע געכמליכע אויס רפוינגען אין דיא נאסין פון
 שפּאט איינער האט אויס גערופען פערוואהרט דאס פייער . און
 דער אנדערער האט אויס געשרייען פערוואהרט דאס פייער . דען
 עס האט זיך איינען יעדערען פון זייערע פיידען געדוכט דאס
 דער אנדערער שרייט אויס דעם דפך דער פון . און רינעם
 האט אזא געדויערט ביז איינער אנוטער גראמאטיקער האט
 זייא ערקלערט דאס דיא פיידע נוסחאות האבין נור איינע און די
 ועלביגע בעדייטונג «אסטאראזא ס' אגניאס» נון זיינען זייא
 געווארען נוסע פריינד :
 אויף ווערס דער ציילט דאס אלפסנדער מוקדון האט
 געלאזט צו זאכען רופען אמאל אלע פהנים גדולים פון אלע
 אומות און האט יעדען בעוונדער געפרעגט וועלכען גאט דינט
 ער און אלס יעדערער פון זייא האט געענטט איינען
 אנדערין נאמען איז ער געווארען העכסט צארניג . און האט
 געעפין אפאפעל דאס זייא זאלען אלע נור איינען דינען .
 דאס הייסט זיינעם דעם «צעטום» דאך האב דוא נאר אפיקול
 געדולד האט זיך אפ גערופן צווא אים שפּען הצדיק וואס וואר
 דאן דער אידעשער פהן גדול «ערלויב מיר צווא פרעגן בייא
 זייא איינע אנדערע פראגע וואס דורך זייערע אנטווארטען וועט
 וויא אויף גלויבע פאר ענטפערט ווערין זיינע ערסע פראגע .
 און דוא וועקט זיך שוין אנדערס בעווענען אויף ערלויבע עס
 דיד . יאט ער אים גענטפערט . נון האט זייא דער שפּען
 הצדיק געפרעגט וואס איז זייערע הויפט שפּיינע אין זייערע
 לענדער . און יעדערער האט געענטפערט אלץ מיט איינעם
 אנדערין נאכען לופל דער פייערער האט געענטפערט
 «בדום» דער רויכער «הלב» דער הפרייעשער «לחם» נוא
 גרויסער קניע יאט זיך דער שפּען הצדיק אפ גערופן
 . צינע איבער זייא פאר וואס האבען זייא גיט אין אלע

זייערע לענדער איינער לייא הויפט שפייזע יא דאס ניין
 האט זיך דער אלכסנדער אפ גערופען יא זייא געניסען
 זיירקליך איינערלייא הויפט שפייזע דאס הייסט פרוים נור
 זערענער געסט עם מיט איינעם אנדערען נאמען נון אזוא
 אז דער פאל אויך מיט דיא געסטען פון זייערע געטער האט
 אים דער שמעון ווייטער געזאגט דען זייא מיינען געוויס מיט
 זייערע פאר שיינדענע געסטען נור דיא סבה ראשונה דאס הייסט
 דעם ווארען געשעפער וויא אויגער נביא בלאכי זאגט כי
 בכל מקום מוקטר מוגש לשמי ומנחה מהורה נור קען האט
 שלעכט זיך צוא זאמען גירעט :

נאך איין נייער און לעבעדיגער בייא שפיל פון זעלכע
 אונזער שמענדליכקייטען (גערדאוונקעס) וואר צווישן צוויי פערשוין
 וואס איז געשעהען דא גיט לאנג אין אונזער שטאט לינאנע
 צווישן אינגעלען פון מינסק און צווישן אהויין
 שוסטער יאנקעלע דרייצען האר און גיט גענוג שטאף (מאטעריע)
 צוא לאבען :

איין געוויסער יונגער מאן אמשפול פון מינסק וואס זיין
 נאמען דארף דא פערשוויגען נערען האט געהאט גרויסע פארליבע
 (אהבה יתירה) צוא דיא ווערקע (חבורים) פון אלינאווער פאר
 פאסער (סחבר) ער פלעגט צוא בעצאהאלען פאר זייא נאר דיא
 נעלם פלעגט זייא זייער פלייסגי לעזין דער צוא נאך גילאזט
 זייא זייער שיין איין בינדן און האט זיי גינעפין די ערשטע שמעלע
 אין זייעם גרויסען און נייעם ביבלאטיק און האט אלווא זיך
 געענעט (געבייגט) נאך איינער געלעגנהייט צוא קענען דיען
 פראפעסער (סחבר) פערזויגליך און דיען געלעגנהייט האט
 גיט געלאזט ווארען אויך זיך אלענע צייט דען עם האט אים
 געמאכט אגעשעפטיל קיין לינאנע און איז געקומען אין איר
 מיט ארויסע התלהבות (פעניסערונג) וויא ארמיר צום רבי
 אויך אלע השנה האט פאלד אפ געפארטיגט דעם געשעפטיל

און האט זיך פאלד ערקונדיגט (דער נאנגען) וואו עם וואוינט
 זיין געליבטער פערפאסער און איז אונזעק צוא אים סלא שמחה
 דען וויא דער עולם זאגט האט ער גיהאט אויך אייגענע
 פתבים מיט זיך וואס ער האט גיוואלט ווייען דעם סחבר און
 האט זיך געריכט אלוו בעקומען פון אים איין הסכמה צום
 אונגליק האט אים עפעס איינע אונפארזיכטיגע האנט נאגן
 אירע געלייטעס (פערפיהרט) דען אלס ער וואר שוין גיט ווייט
 פון דעם פערפעסערס וואוינונג האט מען אים אויך זיינע
 נאך פרענגונגען נאך אים אויך געוויזען אויך דיא וואוינונג פון
 אשוסטער יאנקעלע דרייצען האר וואס וואר הארט לעבן דער
 וואוינונג פון דעם פערפאסער (סחבר) און צו גלייך אויך אויך דעם
 יאנקעלען וואס ער איז גראדע דאן פון שטוב ארויס דאס
 ער איז עם דער פערפאסער (סחבר) דער מיינועל ווייסט צוא
 מען האט עם געטאן מיט אבוזיט (בפיתון) אדער אויס בלויער
 אונפארזיכטיקייט גינג דער מינסקער משפיל האט אים אן
 גענומען פאר דעם פערפאסער פון דיא ספרים אין וועלכע ער
 וואר פערליבט איבער דיא אויערין און איז צוא אים צוא
 גענאנגען מיט גרויס אכטונג האט אים געריסט אין דעם
 נאמען פון אלע מינסקער משפילים און שטעלט זיך פאר אלס
 פאר איין גרויסער פעהרער פון זיינע ווערקע יא פרייט עם
 סוף האט זיך דער יאנקעל אפ גערופין דאס מען איז צוא
 פרידן פון מיין ארבייט זעלבסט אין מינסק וואס מען איז נאך
 דארט אלס מאדעס דען מינע ארבייט איז אלץ נאך דעם
 גייעסטען פאסאן און צווייטענס איז מיר אונזונדער וויא אזוא
 ווייס מען פון מיר אז אין מינסק יאיי דאס זאלט איר מיין
 הער גיט זאנען דאס זיך דער מינסקער אפ גערופען דער
 שפרוק ווארט זאגט דיא ווערק פאכט בעריכט דעם מינסקער
 און ווייטער האט איר אנאגן פאלשען בעדיף אין אונזר מינסק
 מען איז שוין דארט אויך גיט אזוא אלס מאדעס וויא איר
 מינט

מינב: און צווייטענס וואס נור גוט איז געפעלט זעלבסט דיא
 אלס מאדעשע אויף און בעסערעס פאר אייערע דוכט מיר
 דארף מען שוין גיט אין דער וועלט דען אלץ וואס איר נור
 מאכט אים זייער שיין קרעפטונג און צוא געמאכטען דאס
 זעדערע מינב דאס איר האט נור אים געמינט און פאר אים
 געמאכט און וויא פיל האט מען עס געבראכט צוא אייף אין
 שטאט? א אנומע אפער דרייסיג ערלייא האט אים גענוטפערט
 דער מינסקער מען האט עס זאג אייף דארט צו זינקערט
 דען זייא געפעלט זעלבסט דיא געלאנטסטע פרויען וואס זייגען
 איין גענומען פאר דעם גייסטען געטמאק איי דאס איז דאך
 נאר גישט האט זיך דער יאנקעלע אפ גערופן וויא אייך פאר
 שטייא האבען זייא בעקומען נור מינע פאנדעמנע ארבייט וואס
 אייך סאך פאר דיא קרעמלעך וואס אייערע מינסקער האנדעלען
 מיט זייא און קוסען אלווא וויא טאג צוא נאכט צוא מינע
 בעשטעלטע ארבייט עס לאזען בייא אייך מאכען אויף די גרויסע
 פרויסים פר זייער דרוק אויף האט אים גענוטפערט דער מינסקער
 אייך פאר שטייא אייך גיט האט זיך דער יאנקעלע אפ
 גערופן וועמען מינב איר אייך מיין דעם די הירש פיצעס
 און דעם די ישראל ישר האט זיך דער יאנקעלע אפ גערופן:
 אשאלה האט זיך אפ גערופן דער יאנקעלע וואס קלערט איר
 דא זייא געמען קיינע אנדערע ארבייט הויז מינע גיט אין
 האנט אייך בין שוין קלאר אין זייער האר און מאך זייא שוין
 נאר אן אטאם און קען זאגען אויף אן אציאל דען זייא געמען
 בייא מיר צוא ארבייט וויא פיל אייך פרייגע זייא דען זייא
 פרויבען זייער פיל נון איז מיר אבער קשה וואס פרענט איר
 אייך בייא מיר נאך גראדע ווענין דויע צווייא מדפוסים איי
 סאך פאר אלעמען ווייל דויע צווייא מדפוסים זיפילען אפרוע
 דאך און איר ארבייטעט צוא געלאנט און צווייטענס ווייל
 אייך האט מינע אקרוכה וואס וויל טאן מיט דעם די הירש
 שפיצעט

שפיצעט דען ער איז גיט לאנג געווארען איין אלמן האב אייך
 געוואלט דער זיין בייא אייך צוא איז עס וואר וואס דער עולם
 זאגט דאס נאך דער ווייבס טויט אן שטייט ער אויף אשלעכטען
 פוס דען ווער קען עס בעסער וויסען אלס איר מענט
 סאן סמיאלע האט זיך דער יאנקעלע אפ גערופן גיט ערנער
 זאלין שטיין אלע קיילעקעס נור וויא אייך ווייס בערשטייע אייך
 שוין פון וואגען דויער טעות וואקסט עס איז דא בייא אונז
 איז לינאווע נאך אדוקער איין געוויסער הענדעל איצעס אויף
 איין אלמן ער שטייט זוא אויף אשלעכטן פוס און דאך
 ארבייטע אייך פאר אים עס קומט מיר דאס אן אפילו זייער
 שווער וויא איר קענט עס אליין פאר שטיין אייך נעם אבער
 בייא אים מייערער דער פאר געוויס האט זיך אפ גערופן
 דער מינסקער ווייל איר דארפט ווארמען און אזו נאר סכופק
 זיין אין גאנצען מיט דעם גראסן וודאי איז אזוא האט אים
 יאנקעלע גענוטפערט מינע שונאים זאלין מאכען פאר אזוא
 איינעם וואס שטייט אויף אשלעכטן פוס נון לאמיר עס אנוועק
 לייגן האט זיך אפ גערופן דער מינסקער דער וויילע פרייט
 סוף דאס אייך האב זוכה געווען צוא קענען אייך פערזויגליך
 דען איר אליין ווייסט גיט וואס פאר אשם איר האט אין דער
 וועלט און איר פאר דינט עס טאקע דען עס איז אפ געארבייטעט
 זעדער זאך זייער נעט און ריכטיג און דער צוא נאך זייער לייכט
 מען דארף דאך דער צוא ווירקליך אקאפ איר האט אטעות
 האט ער גענוטפערט עס איז זאל עס אייך דוכטן סעך
 קלאכה אלס הקכה דאך אבער קענען עס מיר גיט אלע נאך
 סאן ווייל מען פרויכט צוא האבן גרויסע געשיקליכקייט בייא
 אלעם דעם וואלט אייך וועלן וויסען פון וואגען האט איר
 געהאפט דעם עניש דער פון דען עס איז דאך נאר מאדע
 א דאס איז אויך גיט צוא געוואונדערן דען אייך האב דיא
 זייעסטע וודאלען עס קאסט מיר אפילו גענוג געלט עס איז
 אבער

אָבער אלעס ווערט געווערט
 געפערט ביז איך דיא ארבייט. און צו גיט עס ארום גיין
 פון האנד ביז דעם ערסטן מאל און דארפסט עס גאר גיט
 אויס געטערין איך אליין זאלט איר וויסען ארבייט גאנץ
 ווינציג. איך האב פינף געהילפען (פאמאזניקעס) איך שטיינע
 צו דיא ימאטריאלען. און וויא טעכערין עס שוין צו זאמען.
 און דער גאנץ זעהע איך עס איבער און פאר ריכט יעדען
 קליינעם פעלער "גאנץ שיין" האט זיך דער מינגקער אפ
 גערופין אזויא אויך פלעגט צו טאן איינעם וואס האט דיא
 וועלט פאר פלייצט מיט זיינע ווערקע (* אַ איינעם) האט
 זיך דער יאנגעלע אפ גערופין. געוויס האט ער אזויא
 געהייסען צו ליב דעם גלייך שוף וואס ער האט אויס געטראכט (**)
 "זו דאס איז איין גוצליכעס און שיינעס ווערק" האט
 זיך אפ גערופין דער מינגקער ער האט זיך דער מיט ארויסן
 נאמען געמאכט. נור גענוג דער פון. מיין גאנג איז איצונד
 גור צו איך אויך וויל איך געווען. אום דאס פערנעניגען
 צווא האבען צו זעהען מיט מינע אויגן וויא דויע געסליכע
 און איידעלע ארבייט גיט ביזא איך צו דורך פּרעמדע הענט.
 אונד וועל איך דאס גליק האבען צו געזעהען אייער גייע
 ווערק (ארבייט) אַ וייער געווען" האט זיך דער יאנגעלע אפ
 גערופען איז מיר וייער ליב און טייער נור איצונד קען איך
 איך גיט אויך געמען ביזא מיר. ערסטענס וויל עס אזוי גיט
 אויך

(*) איינעם איז איין פריינצווישער שריפט שטעלער
 (מחבר) ער האט געמאכט דיא געהייסענע פון פאריי. דעם
 שוויגען יודע און גאנץ וייער פילע ווערקע;
 (**) איינע פון וויא הייסט אויך דיא גלייכשיקע אין וועלכע
 עס איז געקריטיקירט גאנצע וועלט. און האט זיך מיט איר
 איינעם דרויסען נאמען געמאכט:

אויך געראכט אין שטוב. צווייטענס וועט איר איצונד ביזא
 מיר קיין זיינעס אויך גיט געפינען. אין אפאר טעג ארום איז
 ווען איר וועט איך וועלן געמיהען צו מיר דאן פאזאלע
 וועט זיין וואס צו זעהען און דאן וועט איר זעהען וואס
 אאידעל קען:

ווען אזויא האט זיך אפ גערופין דער מינגקער איך ווינצע
 צווא האבען דיא עהרע דאס מיר זאלען אריין גיין אין אסעריל
 אויך אנלעזעלע ביר. דאס קענט איר ביזא מיר וייער לייכט
 פוועלן. האט זיך דער יאנגעלע אפ גערופין הנם איך האב
 אפילו קיין צייט איצונד. נור ביזא אונז גיט איין אלטער
 שפריך ווארט דורך אנלעזיל משקה בעקומט מען וייער אפ
 אגרויסע לאקע:

גערעט געטאן וויא ווינען אריין אין אסעריל. וואס האט
 דארט געשוויבעלט און געגריבעלט פון גאס סענטשען איבער
 הויפט פון הויכעס וואס האנדלען מיט שטאריווע ביהור מיט
 אלטע שוף ווארג און דארט האט דער מינגקער זיך גיט
 געקענט גינג אפ וואונדערין איבער דיא עניוה פון ווינעם
 פערמינסען פארפאסער וויא ער קוכט זיך מיט דויע אלע
 לייטען מאכט מיט וויא אשנאפס נאך אשנאפס און בייכט צו
 דער צווא אפלינגע נאך אפלינגע און האט זיך מיט וויא
 פאר פלויערעט מער אלס איינע שטונדע. קיין חידוש" האט
 ער ביזא זיך געטראכט "דאס דויער מאן ווייס די כאראקטער
 זעלבסט פון דיא נידעריגסטע קלאסע מענטשין. וויל מען זיי
 איין פאלקס שרייבער דאס הייסט בעשרייבן דיא ניטען און
 דיא גיטען פון דעם פראקטין נאראד. סוז מען האבען אגרויסען
 אוקאנג. מיט דויע לייטען. נאך מער געפעלט מיר ווי ערונקט
 דער ביזא דאס וויא מערקען גאר גיט דאס ער פלאדערט וויא
 גור גן ער שפילט וויין ראלע וייער גומ. און דויעס איז גאר
 אפאונדער טאלענט (השלמה) יא עס האט געקאנט וויין איין
 גומער

גוסער אקטאר פון אים קודם דער פון דער מינסקער וואר אזוי
 שטארק איינגענומען פאר אים דאס וויא נור ער איז פון דארט
 ארויס און האט אפשייד גענומען פון אים. אזי ער אנוועק אויף
 זיין שטאנצע און האט זיך דארט אן דער ציילט פאר דיא
 איבעריגע אורחים הרים ונכעות פון זיינעם פערמיניטין פערפאסער
 (סחבר) מער פאר אלץ געפעלט כיר פון אים. האט ער ציא
 זיין געוואנט דאס ער האט בייא זיינער ארבייט געמליכע
 געדולפען (פאמאצינקעס) וויא דער גרויסער פערפאסער (סחבר)
 אייזענסיי און וועט אזויא מיט דער צייט וויא ער פאר פלייצען
 דיא וועלט מיט זיינע ווערקע (חבורים) און אויף פערשטייע עם
 נים. האט זיך אפ גערופען איינער פון דיא אורחים. וויא קען
 מען האבן פאמאצינקעס צוא אזויא אזויא וואס ווערט געמאכט
 נור מיט דעם כוח "און ווארום נים" האט זיך אפ גערופען
 דער מינסקער משכיל ער אליין באכט נור דעם רים (ריסונעק
 אדער פלאן) פון איינער קריטישע ערצייחונג * און נים זאך
 אויף דער צוא זייער פיל שטאף מאטערע ** און דיא
 פאמאצינקעס ארבייטען זשון עם אזויס זייער גוט "אלווא מוען
 דאך דיא פאמאצינקעס" האט זיך אפ גערופען דער אורח
 אויף זיינע געלעהרמע לייט "גאנץ געוויס" האט גענטפערט דער
 מינסקער און האט אויף אפ גירעט מיט אים דאס וויא זאלען
 ביידע זיין צו זאמען צו אים געווען אין דער אפגערעמע צייט:

אויף איבער כארגין האפען זיין זיך זייער זיין אויס
 געבוצט
 * קריטישע ערצייחונגען ווערן אן גערופן אזעלכע
 ספורים וואס עם ווערט אין וויא געקריטיקירט (געשענעט) די
 זעלבע און פאר דארבענע ערות פון איחיד אדער פון ארביים:
 ** דיא הויפט ענינים פון וועלכע עם ווערט אין איינער
 פערפאסונג (חבור) גערעט ווערט אן גערופען שטאף:

געבוצט און זיינען זיך געאנגען מאכין דעם אפגערעמען געווען
 בייא דעם פערמיניטען פערפאסער. זיינען אריין אין פאר הויז און
 האבן אן געקלאפט אין סיר גאנץ ליינע (פאמעלעך) וויא דיא
 מאדע אזוי בייא דער היינטיגע וועלט * אן שטאט אבער דעם
 געוואוינליכען פריינדליכען אנטווארט "סיר ביטען אריין" האט
 ארויס געדונערט אבייזענענדע שטימע מיט איינער גראפע
 פראגע "ווער דרייט זיך דארט צום שווארץ זאָרען עפעס וויא
 אן הענט זיינען זיין. טוט אנטון שמוץ דיא סיר וועט זיא זיך
 עפענען דען זיא אזוי נים פאר שפארט" זייא האפען דיען ביינער
 אויף גענומען עפעס אזויא וויא האלב פערדריסליך דאך מיט
 פערציהונג וויל אן שטוב ווייס מען דאך נים ווער דיא
 קלאפערס זיינען. האפען געטאן אשטארקן שטוב דיא סיר און
 זיינען מיט איר צוא זאמען אריין גיפאלן אין שטוב דאס זייא
 זיינען סיר גהרג גיווארין דען זייא זיינען געפאלן זייער הארט
 און דיא סיר אויף זייא זייא האפען גאר נים פאספייטע אויף
 צוא שטיין און צוא זיך צוא קוסען פון גרויס שרעק און שטערן
 האבן זייא זיין בעקסען אהייסין אויף גום פון דער ווירטין.
 דאס הייסט פון דער שוסטערקע "שומר ישראל" האט זיא אן
 געהייבן צוא שרייען אויפן קול בעהיט זאל מען ווערן וואס
 זיינען עם פאר סענטשין עם איי אנס וואס אקנד וואר נים דער
 בייא זיינען אריין געפאלן אין שטוב וויא שטייער נים יום טוב
 בימער

* דיא זיסע (מאדע) דאס מען זאל נים אריין זיין
 פלעלעך אין אפגעקדע שטוב און אזוי זעלבסט אין איינער
 איינענע דאמיט מען זאל נים אן סרעפען דיא הויז לייטע בייא
 אזויא אישעפטיגונג וואס עם פאסט נים אין אנדערער זאל זעקען.
 געפינען סיר זיין בייא אונזערע דאמיט זל אין סודש אצו (אמר
 ר' שמעון בן יוחאי ד' דברים הקביה שונאם כו והגבנס
 לביהו פראום ואציל להוך בית חבור):

ב'פטר ד'רף ד'עם ס'פ' אין ד'ער ס'כ'ה צום אונגליק וואר ד'ער
 יאנקעלע דאן ג'יט אין א'שטוב . ד'ען ע'ר איז ג'עווען ד'ארט וואו
 ד'ער ס'לטאן ג'יט צוא פ'וס אונ האפ'ין אלווא ב'יז ז'ינעם צוריק
 ק'ושען פ'ון ד'ארט ג'ענוג צ'ייט ג'עהאט אויס צו ז'עהען איר ג'אנצ'ין
 פ'ריד'יג'ט (ד'רש'ה) אונ צוא ג'ליף ז'יך א'רום ז'עהען ד'אס ז'יזא
 ז'ינען אין א'שטוב פ'ון א'סוסט'ער ד'ען ז'יזא האפ'ין ד'ער וואוסט
 א'סוסט'ער ז'יין ווארשטאט מיט פ'אוואר'יקט'ועט אונ מ'ער א'לס
 א'ינ'יגע ט'ון ש'מיוועל אונ האפ'ין אלווא ג'עמיינט ד'אס ז'יזא
 האפ'ין ג'יט ג'עטראפ'ין ד'עם ד'עכטען א'ר'ט ד'אך פ'ון ד'ער מ'יינונג
 האט ז'יזא ב'אלד ג'עפ'רייט ז'יא ערש'יינונג פ'ון ד'ועם יאנקעלען
 ע'ר האט ז'יזא ג'עבעט'ין ז'יצען אונ האט א'ן ג'עהויב'ין צו ז'ינען
 ז'יזא ז'יין ז'יין א'רבייט . מ'ענסקע אונ ז'ענסקע אונ האט ג'עוואלט
 פ'אפ'ין מיט ז'יזא א'יין ד'אנאוואר אויף א'ינענע ט'ויף א'לד האט
 ש'טונאוונג אונ ערסט ד'אן פ'אשאל ת'רח נ'א ד'רף ד'אס ז'ייסט האט
 ז'יך ד'ער מ'ינסקער א'ן ג'עהייב'ין צוא ש'טויסטן ד'אס ע'ר האט
 א'ייער ג'עכט'ין א'יין ט'עות ג'יהאט אונ האט א'יס ג'עפ'ענט ז'יזא
 ט'ען ר'ופט א'יס י'אך האב מ'יך ג'אט ז'יזא ד'אך ג'יט צו ש'עמען
 מיט מ'יין ג'אמען האט ע'ר ז'יך א'פ ג'ערופ'ין י'אך ז'ייט ד'אכט
 מ'יר אפילו פ'ון ד'עם א'ייער ג'עכט'יגען ג'עשפ'רעך א'ייערין מיט מ'יר
 ד'ארפט א'יר מ'יר ז'ייער ג'וט ק'ענען נ'ור ז'ואס פ'אכט ע'ם אויס .
 ב'ולקען פ'לאדערט ט'ען ג'יט (ע'ס איז ד'א ג'יזא אונג אונג
 א'שפ'ר'יך ווארט) א'יך ז'ייט ר' יאנקעל ס'וסט'ער אונ פ'אכטע ד'ען
 ז'ואס האט ע'ס צוא אונדער ג'עשעפט' ווען אונג אונג אונג אונג אונג
 ג'ערופ'ין ד'ער מ'ינסקער ז'ינען מ'יר ג'עווען ב'יזא אונדערין ג'עכט'יג
 ג'עשעכט ב'יידע א'ין ט'עות . ד'ען א'יך האב ג'עמיינט ד'אס א'יר ז'ייט
 ע'ס נ'ור וואס פ'אכט ע'ם אויס האט מ'יין פ'אר א'יבעל ג'יט אונ ז'ייט
 א'יך ג'עוונט אונ ערסט ארויס ג'ייענדיג פ'ון ד'ארט א'לס ע'ר האט א'ן
 ג'עוויינען נ'אך צו ד'יינגען א'יך ז'ייערען פ'אר ג'עשענענען ג'עשפ'רעך
 האט ע'ר ז'יך ג'יט ג'עקענט פ'ון ז'אכען א'יין האלטען א'ינ'יגע ט'ען
 נ'אך

נאך פער זיין פאנווארעם וואס איז מיט אים מיט גענאנגען :

2.

דער בודלאנסטענער רינג :

ע'ס איז נאך ק'יין יאר ד'א ד'אס מ'יינער אונטער פ'ריינד
 א'לייטעשער מ'ענטש אונ ד'ער צוא זאנג ג'וט אין ש'טאנד . האט
 מ'יר ד'ער צ'יילט א'ש'ינע ג'עש'יכטע וואס ע'ט האט מיט א'יס
 פ'אסירט א'לס ע'ר וואר אין ד'ער גרויסע ש'טאט (צ) אונ וועל ע'ס
 ד'ער צ'יילען פ'ינקטליך וואו א'יך האב ע'ס א'יס ג'עהערט ג'יט
 מ'ערה אונ ג'יט ז'ינ'יגער :

א'לס א'יך וואר אין ד'ער גרויסער ש'טאט (צ) פ'ון וואנען
 א'יך ב'ין אקארסט ג'עקוקטן האב א'יך ג'ייענדיג ש'פאצירן ד'ארט
 אויף ד'ער ג'ייע ג'אברעענע ד'ער ז'עהען פ'ון ווייטען וואו ע'ס
 פ'ינקעלט אויף ד'ער ע'רה א'יין בודלאנסטענער רינג וואס וואר
 ג'עשארט ד'רף א'ש'לעפ ק'לייד פ'ון א'ייער ש'ינע ק'ינדער
 מ'יידקען (נאנקע) א'יפער ד'עם וויר אונ ב'ין ב'אלד מיט נאך
 א'ינעם ג'עלאפ'ין צוא א'יס אונ א'יך האב פ'אספ'ייעט אויף צוא
 ה'נצ'ון פ'ריהער פ'אר ז'ענעם ד'ען ז'ענער וואר א'יין ז'יקער אונ פ'אר
 ג'עהער ד'ער ע'ר האט מ'יך נ'ור ז'ייער ב'יסטרע א'ן ג'עקוקט אונ
 איז ז'יך אונעק ז'יין וועגס א'יך קען אונדערס ג'יט זאגן ע'ס האט
 מ'יך ג'שעת מ'עטה ז'ייער ג'עפ'רייט צוא ג'עפ'ינען אונג א'ייערין
 ד'ינג ד'ען ע'ר וואר ווערט מ'ער א'לס צווייא הונדערט דוקאטען .
 אונ ד'אך האב א'יך ג'יט ג'עמיינט צוא ד'ער האלטען א'יס פ'אר
 מ'יר א'יך האב מ'יך ג'עפ'רייט ד'אס א'יך וועל האפען ד'ער ב'יזא
 א'ינע ג'וטע ג'עלענענהייט צוא צ'ינען ד'אס א'יין י'דע איז אויך
 א'יין ערליכער מאן אונ האב מ'יך אלווא ב'אלד א'רום ג'עקוקט צו
 ז'וכט ע'ס ג'יט ווער אונ וועל ע'ס א'יס א'פ ג'עב'ין פ'אם ע'ר וועט
 מ'יר נ'ור זאגן ס'יכ'ים ל'יידער א'בער האב א'יך ג'יט א'ינעם
 אונעלכ'ין ד'ער ז'וכט אונ ב'ין מ'יך אונג אונעק א'יז אונ האב

באלד

באלד געלאזט זעצן אין צייטונג דאס איך האב געפונען
אמיערין רינג און בין נאטאו אפ צוא געבין אים דעם יעניגין
דער וואס וועט מיר קאנען אבליצען (איבער צייגען דאס ער
איז זיין אייגענטימער) דאס ער גיהערט אים אן) איך האב דער
בייא אויך געצויכענט דיא נאם און דעם הויף דעם נומער וואו
איך לאזירע און האב זיך נאמיכנע פערהאלטען דארטער צוא
הויז דאמיט דער אייגענטימער פון דעם רינג זאל מיך לייכט
פינדען דער עקסער טאג איז זיך אונזעק זאנץ רהיג עס האט
זיך ניט איינער געמעלדעט און אויך סארגן ארום אכט דעם
זייער סארגענס האט זיך געלאזט אן מעלדן צוא מיר איין
פארזעמער אלטער מאן פון רייכען שטאנד איך האב אים
זייער פריינדליך אויך גענומען האב אים געבעטן זיצען און
האב אים געפרעגט וואס גוטס איך מין ליבער יונגער בראווער
הער האט ער זיך אפ גערופן מיט איינער טיפען פערבייגונג
(פאקלאן) "בין עס דער אייגענטימער פון דיעס רינג גון
ערלויבן זייא מיר מינען גרויסען און הויסן דאך ארום צוא
שטאפלען פאר איך דען זייא האבן מיר וויקלך איינען
שטערין שטיין פון מינעס געפרעסטן הערצין ארויסער גענומען
מיט איהרע אבנאוולענע אין דיא צייטונג איין יונגער מאן פון
אייער אלטער (ארוין) קען גאר ניט שפירען ווי עס איז צוא
מוסקע איינעם אלטען מאן ווען ער געפינט צוריק זיין פאר
לאדענעם קליינאר (צירונג) וואס עס איז אן אים פערבונדן
זינע יונגער געשיכטע און פלייכט אויך זינע עקסע ל'פע :

דינע ווערטער האט דער אלטער געשפראכען מיט אזוא
אנעפיל מיט אזוא אונארעמע דאנקבארקייט דאס מין הערץ
וואר פון זייא גאנץ ערוויכט און העכסט ערפרייעט דאס עס
איז מיר בעסערט צוא צייגען אזוא אונפעלגקייט אזוא איינעם
בראזען אלטען איידעלען מאן און אלס ער האט ארום גענומען

פון

פון בייטעלע אפאר גילדן אום צוא בעצאלן מיר פאר דיא
קאכטען פון דער אבנאוולענע וואר איך שוין אין בערליף (ברעה)
אפ צוא זעבט אים דיען רינג דאך אבער האב איך מיך
באלד געזאנען דאס איך זאל נאך ניט זיין מיט דער איבער
נאפע (איבער געבונג) פון דעם רינג אזוא איבער איילט. הערען
זייא מין הער האב איך מיך אפ גערופען פאר געוויס ריידען
זייא דיא ריינע ווארהייט און האב ניט דעם קלענסטן פערדאכט
(השד) אויף איך דאס איר סינט מיך געהיטעט גאט צוא
געטרעטן דאך קען איך בייא אזוא אונאף ניט איבער טרעטן
דעם געוואוינליכען פארדאק (ארדעננג) דאס מען זאל ניט
אפ געבין דאס געפונענע צוא דעם אייגענטימער בעפאר ער
זאגט סימנים אלזוא מיט איר מיר פריהער זאגן וואס פאר
אונאפען (הערב) איז אויף דיעס רינג "דינער רינג" האט זיך
דער אלטער אפ גערופן איז זאנץ איין פאך ער האט מין
וואפען און בעשמוצען זייא ניט אלזוא אייערע איידעלע טהאט
(מעשה) מיט פאלשע פראנען גיבען זייא מיר נור דעם רינג
און איך וועל זייא שוין וויינען בעסערע סימנים אויף אים :

ווען אזוא מין הער האב איך מיך צוא אים אפ גערופן
"איז דיער רינג געוויס ניט דער וועלכען איר האט פערלארן
און וזכט אים דען דיער רינג וואס איך האב האט גראדע יא
אהערב" ווען אזוא "האט זיך אפ גערופן דער אלטער דאס דער
רינג איז מיט איינעם וואפען (הערב) איז עס געוויס ניט מיינער
און האט איך אנטון טאג דען איך מו אים זיין זוכן און אין
צייטונג לעזן פילייכט האט איין אנדערער אבנאוועט דאס ער
האט אים געפונען איך וואר בייא זיין אפשייד געמען פון מיר
זייער שטארק גערירט און האב אים זייער בעמפליריגט
וועגען זיין שייערין און לויבליכען שארען דאך אבער בייא
ביינעם דוד לאוין אים דוד דער מיר האב איך אן געסענקט

בת (קב"ר) בייא

בייא אים פון היינטן אויף דער פאמילינעץ בלאנדע האר און
 אזוא הייסט עס ער וואר נור איינער מאן אין אגראען פארוק
 וואס ער האט אן געטאן אום נור זוא בעטריגען מיך דאס הייסט
 אום מעהר כרייהיים און גלויבען צוא האבין בייא מיר און האב
 זיך אלזוא געפרייט דאס איך האב מיך ניש געלאזט פאר פירען
 פון אים :

אין עטליכע שטונדען ארום האט זיך אן געמעלדעט צוא
 מיר איינע :למליכע דאבע אנאגן שיינע אפאבא הויך געוואקסען
 זייער שיינ געפונט פארמירט מיט אנאלדענע בריללע אויף
 דער נאזע איך נאנג און איר גאנצעם גענעהקען וואר וויא
 איינע גרעפן בייא דעם אריון גיין האט זיא זיך מיט איינער
 געזוואונגענע פריינדליכקייט און מיט גרויס שטאלץ געריסט .
 איך האב היינט געהאט דאס גלוק צוא לעזן אין דיא צייטונג
 האט זיא צוא מיר אפ גערופן ,דאס זיא מיין הער זיינען דאס
 דער גלוקליכער געפינער פון צמייערין דינג . נון מעלדע איך
 אייך דאס געשטערין האט עס פאר לאריון מיינע אנגיכע
 (אשנעשטערט אטאכטער) גייגנדיק שפאצירן מיט איהרע דריי
 אייניקלעך אויף דער בערענינע זיא האט עס אלס ערב שטיק (ירוסה)
 פון איר זעלנען (פאר שטארפענע) מוסער און גרעכט זיך (קלעכט
 זיך) דאהער דאפעלט אלס איין אנדערער וואלט עס פערלירען
 טייל עס וואר דאך דוקס איין הייליגעס אן דיינקען בייא איר .
 אלזוא מיין הער איז אייך בעשערט צוא בערוהיגען אזוא איין
 אנטשולדיגעס קינד וואס איהרע איינען שטילען איר ניש פון
 דינער מינוט . "יא עס איז איר האב איך איר גענעמפערט .
 איך האב עס ווירקליך געפונען און מיין עס פאר געוויס ניש צו
 פר האלטען פאר זיך . נור אפ צו געבין דעם ווארען אייגענשטימער
 (צו וועבן ים איז ווירקליך) . אלזוא מאדאם בעוויזען זיא עס מיר
 דאס נור דאס איינער נישטע איז עס און איך גיב אים אויף
 דער שטעלע אפ אייך אין דער האנד "יא מיין הער" האט זיא

זיך אפ גערופן זיא האבן רעכט . און איך דאנקע זיא נאר
 דער פאר וואס זיא גייטן אוי אום זיכטיג (אשטראונע) דען זאנסט
 וואלט איר עס שוין לאנג אפער גינעפין איינעם אנדערין . דען
 פאר געוויס בין איך אייך ניש דיא ערסטע וואס גיט זיך אן פאר
 דיא אייגענשטימערין פון דעם רייג דאך דארפט איר דאך
 האבין איין ריקויכט (דאס הייסט איין זעהענעס) אויף אזוא
 איין בערוזין וויא איך בין דען איר זעהט דאך דאס איך
 באנעהרע צוא דער פארנעהקסטע לייטע פון דעם הייזען
 אדעל . און ווערדע מיך געוויס ניש ערנידעריגן צוא וועלן ארויס
 פעסכטען אזוי אקלייניקייט פון אייך נור דורך בעטרוג . אלזו
 גענוג מיין הער מאכט מיט מיר קיינע גרויסע אומשטיגענע
 (צערעמאניע) און פערלאנגט ניש פון מיר וויא פון איינעם פראסטין
 מענטשין שויענענע סימנים אדער עדות דאס דער רייג איז
 מיינער . ווען איר זייט איין מאן פון פאן טאן (דאס הייסט פון
 עהרען) דארפט איר אים מיר פאלד ציינען און בענעניגען זיך
 דער נאך מיט מיינעם "יא אדער ניון" :

"ערסטנס מאדאם" האב איך איר גענעמפערט איז עס
 קיינע קלייניקייט דען ער איז איין גאנץ סהיייערער רייג . און
 דאהער איז שוין צוא זעהען פאר אים דאס ער איז ניש דער רייג
 וועלכען איינער נישטע האט פערלארען . און צווייטענס ווען
 אויף איינע קליינעקייט טאר איך אויך ניש אפ געבין וואו איר
 וועט מיר ניש זאגען ווייניגסטענס איינען רעכטן סימן . זאגט
 מיר לפחות וואס איזט אים געבראוירט אויף אים" "די ווארהייט
 צוא זאגן" האט זיא זיך אפ גערופן קען איך עס ניש זאגען .
 דען איך ווייס ניש איך האב אים ניש געטראגן נאר מיינע
 נישטע און זיא איז לייכער ניש געוונד . איצונד און נור דער
 פון און דאהער מייין ליבער פריינד ווען זיא אנדערס ווירקליך
 איין מאן פון פאן טאן (פון עהרע) דארפט איר האבין איין זעהענעס
 בייא אזוא אפלוזייע און האבין צוא טרויען צוא אזוא איין

אמאבנע וויא איך בין דיא גרעפן אונא פאצא פון בארמא טרויען
 זיאי מיר דיווען רינג און בין איך וועל אים ווייען סייענע ניקמע
 און ווען זיא וועט זאגן דאס ער איז נים איהרער טראג איך
 אים אייך באלד אפ. און וואס איך זאג איינע קלייניקייט
 מיין איך דאמיט דאס פאר סייענע גראד איז דער פיינערסטער
 רינג אייך איין קלייניקייט און ווייסער נים:

און פייא אלעס דעם האב איך איר גענוממען קען איך
 אייך דעם רינג נים און טרויען דען איך בין נים אהינער. איך
 קען דא נישטאנדען און אלזוא האט פייא מיר קיינער קיין טרויען
 און גלויבען און קען אלזוא דעם רינג אהינע ריכטיגע סימנים נים
 אפ געבין פיל בעסער און גלייכער צוא גילפן פאר איינעם
 גראבען מענטשן אלס פאר איין אונגערעכטן מענטשן. דען
 דאס רעכט איז נים אפ צו געבין אמציאה און ריכטיגע סימנים
 זאגן און דער צוא נאך מוז דער סימנים זאגער קיין בעסערער
 זיין. דען אונזערע חכמים זאגן אייך דעם פסקו ער
 דרוש אזיך אהוה דוא זאלסט דאס געפונענע נים אפ געבין בין
 דוא וועסט דעם סימנים זאגער פריהער נים אים פארשטן צוא
 איז ער איין ערליכער מאן און באסטא:

ווען אזוא האט זיא זיך אפ גערופן זייער פייא וועל
 איך מיר בענין מיט אייך וזיא מיט אנדאבאן. דען איך וועל
 מיין רעכטע און סייענע בעלידינגונג אויך זוכען הורף די פאליצייא
 און איז זיך אונעק פון מיר מיט גרויס פאר דרום און איך דאס
 גלייבן בין איך געבליבען צוא הויז זייער געקרייניקט און האב און
 געהייבן צוא פר שליסען די סימנים וואס איך האב אויך געהויבן
 דיווען רינג דען איך האב איין געוועהען דאס איך וועל דער פון
 האפען גרויס געפרייאמאסט און ווהען און דער צוא נאך
 בעלידינגונגען און פילייכט נאך אפ ראצעס אין דער פאליצייא:

איך האב זיך נאך נים אים גענומען פון דיוועס געקרייניקטן
 געפונען

גישפרעך מיט דער דאמע איז און געפארין צו מייע טרעפ איין
 פאנאמאן (אקאן) מיט אפאר סינאקסע הינטן אויך די זאפאקסעס
 איז געשטאנען אלמאייא און געסאן אין אליינערע און איין יונגער
 דער געקליידעט וויא איין גיימאדעשער גאלעטאן איז פון אים
 ארויס גישפרונגען און איז ארויף אויף מייע טרעפ וויא אשטורעס
 מיט גרויס מוסקע און מיט גרויס שטאלץ איז אריין צוא מיר אין
 שטוב נים געמעלדעטערהייט אצינאר אין מזיל וויא געזאגט מיט
 ווינט און מיט ריך האט ארויס געשטאקעלט אהאלבין נים מארגן.
 פארדאן מיין הער האט ער זיך צוא מיר אפ גערופן. איך
 האב געלעזן אין צייטונג דאס איז האט מיין רינג געפונען אלזו
 האב איך אייך פאר שפארט דיא מ'הע צוא ווארשען אויף מיר
 און בין געקומען צוא אייך אויף דיא פארענעקע פון מייער מוסער
 וויא אויך איין שפורעם און לאזט מיר נים לאנג ווארשען דען
 דיא פערד ווייען נאגן פאר שוויצעס און קענען זיך אלזו פערקולן:

נים האב איך אים גענוממען איך גיב אים אייך באלד
 אפ נור זאגען וויא מיר דעם נאמען וואס איז געקרייצט אויף
 אים אדער דעם וואפען (הערב) אויף אזעלכע מלייניקייטין וואר
 איך קיין מאל נים בעפראגט האט ער מיר גענוממען און נאך
 האב איך סייענע לעבין קיין מאל צייט געהאט צו בעטראכטן
 וואס איין דוקער האנד ווערקער האט וואס געבראוויקט אויף
 סייענע דינגען אדער גאלדענע געשירע און פשיטא שוין ווען איך
 האב וואס צום געשאנק בעקוסען וויא דיווען רינג. נין מיין הער
 האב איך אים גענוממען זיא מ'זען מיר פריהער איינס פון
 דיא פיינע פארהער זאגן. ענטפער דעם נאמען אדער דעם
 וואפען וויא דיא גענומען איך וועל אייך דיא ווארהייט זאגען
 האט ער זיך צוא מיר אפ גערופן עס האט פייא מיר דער
 זאגער רינג אזוא אפאטרעף וויא דיער צינארין שפין פון עפען
 האלץ און עס וואלט מיר נאר נים געלונגט איין ווארט צוא

וועקסלען

וְעַקְלֵן מִיט אִיךָ פֶּאָר אַזאַ אַבאַנְעֶטֶל ווען ער וואָלט מיר
 גיט געווען אַב געשײַנקט פֿון אַפֿאַרנעמט דאַמט וואָס אִיךָ קען
 מיר גיט טײַטשן צווא איר אָן דײַעם רײַג אונ ווען איר וועט
 אִיךָ מיט מיר לאַנג שפֿאַרען דאַרײַפֿער וועל אִיךָ אִיךָ געבין
 אַנְדערע שפֿאַכטעס פֿאַר אים וואָס זײַנען פֿיל טײַערער פֿר אים
 דען אִיךָ האָב דיא סחורה גענוג דאַס וועט גיט גיין האָב אִיךָ
 אים גענעטפֿערט דען דאַס אײַן פֿרעמדעס גוט אִיךָ סױ דער
 גיין דעם רעכטן אײַגענטפֿיקער גוט גוט צײַגען זײַא מיר אים
 פֿרײַהער האָט ער זיך אַפ גערופֿן אִיךָ וועל אים אַלײַן גיט געטען
 בײַא אִיךָ וואו אִיךָ וועל אים גיט דער קענען דאַס ער אײַן
 זײַדקלײַך מײַנער דען זאַנסט ברויך אִיךָ אים גיט דען אִיךָ האָב
 פֿאַר געוויס פֿיל בעסערע רײַגען פֿאַר אים אִיךָ ברויך נור צו
 צײַגען מײַנע דאַמט דאַס אִיךָ שטעצט איר געשײַנק אונ טראַג
 אים אִיפֿער אִיךָ מײַן פֿינגער אונ דאָך בײַא אַלעס דעם האָב
 אִיךָ אים גענעטפֿערט קען אִיךָ אִיךָ דעם רײַג גיט צײַגען אונ
 פֿײַשאַ שױן גיט געבין בײַ איר וועט מיר זאַגן וואָס עס אײַן
 געטאַוירט אִיךָ אים אונ שױן זײַא אַם בעסטן דאַס זײַא
 זאַלן גיט לאַזן אײַנער פֿאַר סײַואַקעס צווא קילען זיך אונ
 פֿאַרען זײַא צווא אײַנער דאַמט אים צווא דער גיין פֿון אִיךָ וואָס
 פֿאַר אײַן וואָפען נאָר גענראוירט אִיךָ דעם רײַג אַ ווייַהע
 אײַנער אִיךָ שמוציגע יודען האָט ער זיך אַפ גערופֿן מיט
 גרויס צאַרן איר פֿערשטייט אִיךָ אַזאַ פֿיל אִיךָ דיא ליבע וויא
 אַקא אִיךָ דעם בלויען מאַנשאַג נאָ וויא קען אִיךָ קומען צווא
 מײַנער געליבטע פֿרעגען וואָס וואָר גענראוירט אִיךָ דעם
 רײַג וואָס זײַא האָב מיר געכאַכט צום געשענק זײַא וועט עס
 מיט רעכט האַלפֿען פֿאַר אײַן בעווײַן פֿון מײַנער קעלטע אונ
 גלייך גילטוקייט צווא איר פֿערזױן דען זאַכט וואָלטע אִיךָ איר
 פֿרעגענט פֿערגעוויס געטראַכטעט פֿון אַלע זײַטען אַזאַ אַכטונג
 צווא איר אונ אִיךָ וואָלט שױן געוואַכט יעדען גײַך אִיךָ אים

אונ פֿײַשאַ שױן דעם וואָפען (הערב) וואָס אײַן אִיךָ אים :

ווען אִיךָ פֿערשטייע מיר גיט אִיךָ ליבע האָב אִיךָ
 גענעטפֿערט פֿערשטייע אִיךָ מיר זײַנער גוט אִיךָ טרוג אונ לונג
 אונ דער צווא נאָך אִיךָ רעכט אונ זײַט וויסען דאַס איר גיט
 שױן הײַנט דער דריטער בײַא מיר אײַן שטוב וואָס גיט זיך
 אָן פֿאַר דעם אײַנע טהײַמער פֿון דײַעם רײַג אונ אַלע האַפֿין
 פֿערלאַנגט דאַס אִיךָ זאַל אים אַפ געבין נור אִיךָ זײַנער וואָרט
 אַלזאַ פֿאַר געוויס זײַנען דאָך שױן צײַיא פֿון זײַא
 געוויסע בעטריגער :

קורץ אום ער דאַס בײַא מיר גיט אַזאַ געפֿירט ער אײַן
 אַוועק העכט אִיךָ געבראַכט אונ מיר האָט ער זײַנער שפֿאַרק
 געבריינגט וואָס דער דריטער שױן האַלט מיר פֿאַר אַזאַ דום
 דאַס ער מעסט זיך אָן אַזאַ צו קאַפֿערין פֿון מיר דעם רײַג
 אָן סײַכנס אונ בײַן אַלזאַ אַזאַ גרויס אונטום אַרײַן אײַן דעם
 גאַרדראַכען ציפֿער אַזאַ זיך אָן צווא טאַן אונ אַרויס גיין אײַן
 נאַם אִיךָ נאָר שױן אָן געצײַגען געהאַלטען דעם שפֿאַק אײַן
 האַנד האָט זיך אָן געמעלדעט צווא מיר אײַן שײַגעס מײַדען
 געקליידעט וויא אײַנע קינדער ווערשערין מיט רוײט געווינטע
 אויגן אײַן מיר צווא געפֿאַלן צו די פֿיס מיט אײַנער קלאַנגערע
 שטימע דאַס עס נאָר הערן גרײַפֿענדי ליבער גוטער הער
 האָט זײַא זיך אַפ גערופֿן צו מיר האַבען זײַא מיטלייד מיט
 אײַנער אַרעמע יתומה (ווייַזע) פֿון טײַערע עלטערין וואָס אײַן
 אַזאַ ווייַט געקומען דאַס זײַא האָט געמוס ווערן אײַנע קינדער
 ווערשערין אִיךָ האָב אײַנע דוכטייט בענאַנגען פֿאַר וועלכע אִיךָ
 לײַד שױן מעהר אַלס פֿיר אונ צײַנאַנדי שמונדען דיא גרעסטע
 קוואַלען (פֿײַגענוגען) פֿון וועלכע נור איר אַלײַן קענט מיר
 בעפֿרײַען אִיךָ האָב אום צו מאַכען אַבעוועך בײַא מײַנעס אַגעליבטען
 אָן געטאַן אָן מײַנער דאַמט וויסען איר טײַערסטן רײַג אונ
 האָב

האב אים גייענדיג אויף וואו נאכגענוי פערלארן נון פון
 אויף אין דיקעם בעת לעת אהאלבער מענטש געווארען אויס
 פורקט און קריינדיג (נראם) דען בעהיטע נאט ווען פיינע דאמט
 וועט זיך דער וויסען פון דיער געשיכטע פון אויף אויפגליקליך
 אויף מיין לעבענס פאן דען אויף וועל דעם שארען ניט קענען
 זיך אויס צאלען צייט אויף וועל לעבין און וועל נאך אן געזעהען
 ווערען דער צו אלס איינע אויפגליכע זיא וועט מיך פערנעוויס לאזן
 איין זעצין און וועל נאך פיראוי אויף שטיץ בעקומען ווייל אויף
 האב עס אן איר וויסן געניכען און פערלייכען די זאכע אין זאנצין
 וועט נאך שליכער זיין דען דאן אלס די זאכע וועט זיך מיט דער
 צייט דער גיין ווערדע אויך שוין מיט רעכט איינע דיבין (גנב)
 הייסען אלווא גענעדיגער הער וויא אויף האב איינע געלעטן
 אין צייטונג דאס איר האט דיען רינג געפונען און ווילט אים אפ
 געבין דעם דער עס פערלארן האט בעט אויף אויף דאס איר
 זאלט מיר עס אפ געבין אין שטימען און וועל דער פאר נאט
 בעטן פאר אויף און דאנקבאר זיין אויף פון מיין לעצטן אטעם
 צווי גידען זאנקט פון אויף נאנין פערלארן :

נום אויף וועל עס דיר אפ געבין האב אויף מיך אפ
 גערופן צווא איר נור זאג מיר וואס איז געצייכענט אויף דיעם
 רינג פערצייהען זיין מיר פון הערר האט זיא זיך אפ גערופן
 איר דארפט עס פון מיר נאר ניט פערלאנגען דאס אויף זאל
 עס וויסען אויף האב אים אין סך סתם געטראגן נור צעהען
 מינוטן א פערקטע אויף בעבער איין זיין געבראכטן בעפאר אויף
 האב דיען פערפולכטעם בעוויז געכאכט :

וואס זאל אויף דא פיל גרייטן אירר נאנין אונטערהינגעם
 געזוכט דיא טיפע קומער וואס איז געלעגן וויא אונטערווער
 וואלקן אויף איר איידעלען שפעטן אירע רויט געוואכטע אויגן
 און איר יא מערענדע שטימע דער צווא נאך אירר ערלינגע צווא
 שטאנד

שטאנד האבין אזוא ווייט געווינקט אויף מיך דאס אויף האב
 בעקומען צווא איר טרייהייט און גלויבין און האב פערלאנגט
 פון איר ניט מער דאס זיא זאל מיר אויף צייכענען דעם זאמען
 פון איר דאמט אונטער וועלכע זיא דינט און אלס זיא האט עס
 גיטאן און דער צווא נאך אלס דער זאמען וואר מיר העכסט
 בעקאנט און נאך מעהר אלס אויף האב גענומען אין זאכט אויף
 רייד וואס זיא האט געזאגט דאס זיא איז איינע קינדער
 ווערעטערין און האט עס פערלארן אויף דער זאכענויא וואס
 דאס איז איינשטימענד מיט דער ווינקליכקייט (ווארהייט) וואר
 דאן אלע צווייפעל (ספקות) אין מיר פערשטיקט און האב איר
 אפ גיגעבין דעם רינג וועלכען זיא האט דער קאנט פאר איר
 פאר לארענעם האט אים געקויפט געהאלדזט און דאס גלייכען
 מיך און איז אונטען פון מיר העכסט ערפרייעט און אזוא וואר
 אויף אויך העכסט צווא פרייען דאס אויף האב גערעטירט איינע
 עלענדע רוקה פון דעם גרעסטן אויפגליק אין דער וועלט
 דאך דיע צווא פרייענהייט פיינע וואר ניט פון לאנגען דיער
 דען אויף קארנין האב אויף בעקומען אבריו פון פיינעם
 אבעקאנטן קריכט וויא צווא זאגען פיינער אונטער פריינד אין
 וועלכעם עס וואר געשריבען דיע ווארבע געכטערין האב אויף
 געהאט דאס גליק און דאס פערנעניגען צווא זעהען אין צייטונג
 דאס דוא האכט גיפונען ארינג אטייערין אלווא זאלסט דו וויסען
 אויף האב מיט דרייא טעג צוריק לייפענדיג איבער דער
 זאכענויע צודעם איינעפאן פערלארן אטייערין רינג אראפ
 ציהענדיג מיין הענצקע פון דער האנט אום אן צווא גרייטן
 געזאלט פארין פילעט דען אויף האב געפורקטעט דאס אויף
 וועל באהה פאר זאמען דעם צוג ער אליין איז פון נאלד מיט
 אטייערין פערלאנגט פון צעהען גראט זיין וואפען (הערב) איז
 איין געזענעטער ארעם וואס האלט אין האנט איין האלפין
 שווערדיל ווען ער איז אזוא איז ער פיינער און אלווא גיב עס
 מינינס

דיינעם אנדערין אפ ביי איה וועל קומען. שפעצטענס אין נאך
דרייא טעג ארום :

דויער בריף וואר וויא איין פויל אין מיינעם הערצין דען
איה האב בעקומען דורך אים איין דאפעלען פערדרום ערשטינס
האב איה בידים אוועק גיגעפון דעם טייערסטען תפץ פון מיינעם
אפריינד איינער בעטריגערין. צווייטענס האט מיר פאר דראסן
אויף זיך אליין דאס איה וואר אזא דום צו לאזן זיך בעטריגן.
גאך סעהר האט מיר געוואוירט (געטאצעס) דער געדאנקען
דאס מיין פריינד וועט מיר געוויס חושד זיין דאס איה האב
דעם רינג בייא זיך און וויל אים ניט אפ געפון אינ וואר אלזו
אזא שטארק געקרייניקט דער פון דאס איה האב ניט געקענט
דוהען און דאסען ביי איה האב דעם רינג דער גאנגען. מיין
ערשטער גאנג וואר צו דער מאדאם פון דער קינדער ווערטערין
און אלס דער דווארגיק האט מיר געוואנט דאס עס איז שוין
סעהר אלס צווייא מאנאטען דאס זיא איז אוועק געפארן. איה
האב אן געהויפן ארום צוא לויפן איבער דיא יובלירער האב
געלאזט סעלדין אין אלע קטארטאלען און אויף דעם דריטן
טאג דאס הייסט אין דעם זעלבן טאג וואס מיין פריינד דער
אייגענטימער פון דעם רינג איז געקומען צוא פארען האט אים
אין פאליצייסקער פיסקאל דער קענט אויף דעם פינגער פון
איינעם קארטען שפילער וואס דאס וואר דער דיקער הער וואס
איז געלאפן מיט מיר צוא זאכען אום אויף צוא הייבן אים און
אויף איינער שטריינגער שלערסטווא האט זיך ארויס געווינען
דאס אלע פיר וואס האבן זיך געמעלדעט צוא מיר אלס
אייגענטימער פון דויעם רינג ווארען נור אן געשטעלט פון אים.
קורץ אום איה האב דעם רינג אפ גענומען עס האט מיר דער
בייא זייער פיל געהאלפן דויער פריינד דער ווארער אנגענטהימער
פון דויעם רינג און האב מיר אלזוא פיל מער געפרייט בייא
מיינעם אפ געפון דעם רינג צוא דעם ריכטיגען אייגענטימער
אלס

אלס בייא מיינעם געפינען אים און האב אלזוא דער פון
פראפיורט נור דאס וויא בעהוטזאם (אסטראנע) מען געהער
צוא זיין אין דעם אומגאנג מיט מענטשין און וויא ריכטיג איז
דער מאמר (שפריף) פון אונזערע חכמים (כברוה חסדוה) דאס
חייבט מען געהערט יעדען מענטשין צוא עהרען דאך ניט
גלויבען און טרויען גערען :

3.

איין געשפרעך צווישן צווייא מלכדים אקארעפעלניק
און איינער ענגה אין איינער קאוונער בריקע :

נח'ס פיבה אין מיניאטור (אין קליינעם פארטאט אדער
פארטע) וואר אכאל יעדע קאוונער בריקע וואס איז געפארן
פון ווילנא קיין קאוונע אדער פון קאוונא קיין ווילנא. דען וויא
דארט ווארן איינגעשפארט אלערלייא חיות און עופות פון דער
גאנצע וועלט אין איינעם איינגען ארט און עס וואר וואונדער
איבער וואונדער וויא אזא וויא האבן צוא זאכען געהויבט.
למשל אוואלף מיט אשעפס אלייב מיט אציג. אקארטן מיט
אטויב אזא ווארן אויף איין געשפארט אין יעדער בריקע
אלערלייא פאסאזירער פון פאר שידענע קלאסען מענטשין וואס
זייענדיג נאך אמריט פאר דער בריקע האבן זייא זיך ניט
געקענט איינער דעם אנדערין אן זעהען למשל אחסיד מיט
אמתנגד. אפרוש צווישען צווייא אשת אישן. ארב מיט איינעם
קאדעשען. איין אפיצער מיט אשנארער. אמגיד מיט אמיקוואנער.
אנאלאנמאן מיט אפאר צווייטען אידעל. אמוד מיט צווייא
סאלדאטן און דאך האט איינער מיט דעם אנדערין איבער
דיא גאנצע דויע צייט זייער גוט הארמאנירט (געלעבט אין
פרידען) און זייער אפט פלעגט אין אזא אבריקע אויס זעהען
וויא אין אקלזין שטיטיל דען עס פלעגן זיך דארט פערצופאל
געפינען חון באם זינגער אמגיד אשקש אפרנס חודש אפאר פערד
גנבים

גנבים עֲסֻלִיכֶּה קֶרְעֵמֶר צוֹוִיּוּא דְרִיּוּא מְלֻמְדִים עֲסֻלִיכֶּה וַיִּיבְלַעַךְ
 מִיִּדְלֶקֶה אֹהַב דְּעַר צוּא נֶאֱדָה אֶפְאֵר אִידְעֵשֶׁה דִּיסְאֶנְקֵסֶס אֹוִיָּה
 אַבְדָּוָן מִיט אֶפְאֵר מְלֻמְדֵר אֹהַב יַעֲדֵעֲרֵר הָאֵם גְּעֵרֵשׁ אֶלְךָ פֹּון
 זִינְעֶס קְרִיּוּ דָאָם הֵיִסְט וְוָאָם אִים אַנְבְּעֻלֶאנְגֵט אִוִּי אִין אֹוּזָא
 אֶקְלִיּוּן בְּעוֹנֵעִלִיכֶּה שְׁטֵט־שְׁטֵלֶע הָאָב אִיָּה וְעֻלְבֶּסֶט מִינֵע מִיַּעֲרֵע
 לְעוֹעֲרִיון פֶּעֶלְעֶבֶט בֵּיּוּא שְׁלֵעֶכְטֶער וְוֵעַ אֶפְאֵר דְרִיּוּא אֹוּסֶער דִּי
 מִירֶאנִישֶׁע רַענִירֻנְג פֹּון צוֹוִיּוּא בְּעֻלִי עֲגֻלוֹת וְוָאָם הָאָבִין אֹוּגֹו
 אִיין גַּעפֶאקֶט אִין בְּרֻקֶע וְוִיא גַּעגֹו אִין אֶשְׁטִיג אֹוּ דָאָךְ וְוִאר
 יַעֲדֵעֲרֵר אִיין גַּעטֶעבֶט נֶאֱדָה רֶאָג אֹוּ אַרְדֵּעֻנְג דָאָם הֵיִסְט וְעַר
 עִם הָאֵם גַּעפֶאקֶט מִיַּעֲרֵר אִין גִּזְעִסִין אֶלְךָ מִיַּפֶּער אִין בֹּויד
 אֹוִיָּה הָאָבִעַן זִיּוּא זֶךְ מִיט אַבְזֻכְט (בְּכִיּוֹן) אָפּ גַּעשְׁטֵעֶלֶט מִיט
 אֹוּגֹו אִין אַזְעֻלְכֶּה קֶרְעֵצְקֶסֶס וְוָאָם מֵעַן הָאֵם בְּעֵרִיסֶען הִיא
 פֶאסֶעזִיֶּער נֶאֱדָה אֹוּ רֶה־מְנוֹת אִין אִינֶער פֹּון דִּזֵּער קֶרְעֵצְקֶסֶס
 דָאָם בֵּיּוּא מִיר גַּענוֹקֶען פֶאָר אַפְרֶאסִיּוֹן שְׁנֶאפֶס וְוָאָם הָאֵם זֶךְ
 נֹוּד אָפּ גִּזְעִבִין מִיט בְּרֶאנְפִין אֹוּ פֶאָר אֶקְלִינֶע אֹוּגֶעקֶעֶלֶע
 וְוָאָם בֵּיּוּא אֹוּגֹו קִוִּפֶט מֵעַן עִם הַגְּדֵרֶט פֶאָר דְרִיּוּא קֶאפִיִּקִין
 גֶאנְצֶע אַבֶּט קֶאפִיִּקֶען אֹוּ אֶלֶם אִיָּה הָאָב דִּיא שִׁינְדֵּערִין אִיָּה
 מִיין דִּיא קֶרְעֵצְקֶע גַּעפֶרֶענֶט וְוִארֹוּם גַּעכֶּט זִיא אֹוּ אַרְוִיסִין
 פְרִיּוּא הָאֵם זִיא מִיר גִּעשְׁטֶעֶרֶט דָאָם אֹוּגֶעקֶעס אִין בֵּיּוּא זִיּוּא
 אִין גֶאֶלְד גְלִיּוּה דָאָם הֵיִסְט זִיַּער מִיַּלְדִּי וְוֵעַן אֹוּזָא הָאָב אִיָּה
 מִיָּה אָפּ גַּערוֹפִין זֶאל גָאָט גַּעבִין דָאָם עִם זֶאל טֶאקִיסִין אֹוּגֶעקֶעס
 בֵּיּוּא אִיָּה אִין קֶרְעֵצְקֶע אֹוּ מִיין בְּרֻכָּה אִין אֹוּגֶעוֹאקֶט מְקִיסִין
 גִּוֹוֶארִין דָּעַן עִם אִין בֶּאֶלְד גַּעוֹוֶארֶען דִּיא אִיַּוֶענְפֶאן אֹוּ אִין
 קֶרְעֵצְקֶע אִין אִיַּוֶנְד אַנְאָרֶטֶען :

נִין צוֹרִיק צוּא אֹוּזֵער עֶרֶב־זִיילֻנְג פֹּון הַגְּנֵער קֶען דְּעַר
 קַענֶשֶׁט גַּעסֶען אַצֶאן פֹּון אַפְרֶאנִיע אֹוּ פֹּון לֶאנְג וַיִּילֶע הַעֶרֶט
 מֵעַן זֶךְ אִיין וְעֻלְבֶּסֶט דָּעם גַּעשְׁפֶּנְדֶּע פֹּון דִּי דֹומֶשֶׁט קַענֶשֶׁט־שִׁין
 אֹוּ אֹוּזָא וְוִאר דְּעַר פֶּאָל דֶאן בֵּיּוּא מִיר אֹוִיָּה דָאָרֶם אִין בְּרֻקֶע
 מִיין אֹוּגֶעבֻנְג (קֶרְוֶאק) וְוִאר דֶאן צוֹוִיּוּא מְלֻמְדִים אִיַּנֶּער
 אַצִּיבֶסֶער

אַצִּיבֶסֶער רִי הַעֲרֻשֶׁל מְרִינֶעס דְּעַר אַנְדֵּערֶר רִי עוֹר
 צִינְקֶס פֹּון קֶאזֹוּא אִיין קֶאראַבֶּעֶלְנִיק רִי קֶאפִיל מִירְקֶס
 אֹוּ אִידְעֵנֶע אִיין עֲגוּנָה פֹּון אִיַּאר פִּינְף אֹוּ פּוֹפֶצִיג זִיא וְוִאר
 עֻלְטֶער אֶלֶם זִיא וְוִאר אֶלֶם אֹוּ וְוִיא עִם מִיַּזִּים אִים אִין זִיא
 קִיין קֶאָל גִּיט שִׁיין גִּוֹוֶען דְּעַר צוּא נֶאָךְ אֶשְׁטִימְקֶעל הַרְקֶער מִיט
 רִדִּישֶׁע אֹוּגִיין דִּיא צוֹוִיּוּא פֶּעֶלֶערִין וְוִיא זִיא הָאֵם דְּעַר נֶאָךְ אֶלִיין
 דְּעַר צִיילֶט הָאָבִעַן זֶךְ אֹוִיָּה גַּעוֹוֶארֶענֶעס מִיט אִיַּהֲרִי פֹּון אִיַּהֲרֵע
 קֶנְדִּיהִיטֶען אֹוּ דָאָךְ הָאֵם זֶךְ בֵּיּוּא אֹוּגֹו אִיַּדן גַּעפֹּונֶען אֹוִיָּה אִיר
 אַבֶּאֶלֶען דָּעַן זִיא וְוִאר דָאָךְ פֶּעֶר־שְׁלִיֶּערֶט דָאָךְ בֵּיּוּא אֹוּגֹו אִיַּדֶען
 אִין עִם קִיין וְוִאוּנְדֵּער דָּעַן עִם זִינֶען דָאָךְ מֶאנְכֶּע זֶאכֶען
 וְוָאָם אַקְרִיסֶט גַּעכֶּט עִם גִּיט אִין הָאָנֶט אֹוּ בֵּיּוּא אֹוּגֹו אִיַּדֶען
 זִינֶען זִיּוּא הַעֶכְטֶט נֶאנְגֶבֶאר אֹוּזָא לְמֶשֶׁל אַסְפֶּר וְוָאָם עִם פֶּעֶלֶט
 אִין אִים פֹּון פֶּאָרֶענֶט אֹוּ פֹּון הִינְטֶען אֹוּ אִין מִיַּשֶׁען צוֹ רִיסֶען
 אֹוּ גַּעפֶלֶקֶט דָאָם עַר אִין מֶשֶׁשׁ וְוִיא אַמֶּעסֶער אָן אֶשְׁטִיל
 וְוָאָם עִם פֶּעֶלֶט אִים אַקְלִינְג אִין בֵּיּוּא אֹוּגֶעקֶע מוֹכְרִי סְפֶרִים
 נֶאָךְ אֹוּטֶע שְׁטִימְקֶעל סְחֻרָה וְוָאָם עִם לֹאזִט זֶךְ זִיַּער גִּיט
 סֶאחֶעֶרֶען מִיט אִים אֹוּ אֹוּזָא אַסִּינְאָצִיע וְוָאָם זִיא אִין צוֹ רִיסֶען
 צוֹ פֶּלֶאָטֶערֶט צוֹ זֶאמֶען גַּעקֶלֶעבֶט אֹוִיָּה אַפֶּאפִיר דְּעַר צוּא נֶאָךְ
 אֹוּזָאֶרֶשֶׁענֶער אִין זִיא נֶאָךְ בֵּיּוּא אֹוּגֹו אִיַּדֶען עוֹבֵר לְסוֹחֵר
 פֶּאסִירֶט פֹּון הָאָנֶט אִין הָאָנֶט אֹוּ דְּעַר זַעֲלִבִינֶער פֶּאָל אִין אֹוִיָּה
 מִיט אַמִּיֶדֶעֶל אַקִּילֶעקֶע וְוָאָם בֵּיּוּא קְרִיסֶטֶען וְוִאלֶט אִיר קִיין
 קֶאָל גִּיט אֹוִיָּה אֹוִיָּה דָּעם גַּעוֹוֶאנְקֶען גִּיט אִיַּהֲרִי גִיט אִיַּהֲרֵע
 עֻלְטֶערִין אֹוּ פֶּשִׁטֶא שׁוֹיין קִינֶעס פֶּרֶעסֶדֶען דָאָם זִיא זֶאל זֶךְ
 פֶּעֶר־הִיֶּירֶאטֶקֶען אֹוּ בְּלִיבֶט זֶךְ אֶלֹוּזָא זִיַּעַן אִיר גֶאנְצֶען לַעֲבִין
 אֹוּ בֵּיּוּא אֹוּגֹו אִיַּדֶען אִין גֶּרֶאדֶע אֹוּגֶעקֶערֶט וְוָאָם מֵער קִיילִיכֶּע
 זִיא אִין הָאֵם זִיא אֶלְךָ גִּיכֶּער הַתּוֹנָה דָּעַן עִם מִיַּשֶׁען זֶךְ אֶרִיין
 בֶּאֶלְד פֶּרֶעסֶדֶע פֶּרוֹסֶע וְוִיבֶער מֵעַן שְׁטֶראַפֶּט דִּיא עֻלְטֶערִין דָאָם
 זִיא זֶאלֶען אִיר שׁוֹיין הַתּוֹנָה סֶאכִין דְּעַר צוּא נֶאָךְ אִין זִיַּער
 לִיבֶט צוּא מָאן מִיט אִיר אֶשִׁירֹוֶךְ וְוִייל מֵעַן זֹוכֶט גִּיט פֶּאָר אִיר
 אִוִּים

אזים דא קרוין פון דער לאמלאנאציע מען בענווענט זיך מיט איין
 ארעם בחור און דאס באקומט מען צעהען פאר איינעם אין
 דעם מינדעסטען קליינל. אזוי ווי דער צוא נאך איהומה איז
 נאך בעסער דען דאן טרייסעלט מען אזים דא פוסקעס פון
 הנגכה בלה מען קאלעקטירט (מען פאכט נדבות) און זיא ווערט
 אויפגעל זיך און פאלד איז דער התי בעקומט פאר גרן אנוסע
 פאר קליידער קריינקייט און דלות. אונזערע "געלען" דען אזוא
 האט זיא געהייסען האבען וויא עס איז פון אירע רייד ווייטער
 ארום צוא זעהען האבען פיידע התונה געמאכט דאס הייסט
 אירע געפערן און פרומע ווייטער און איז געווארן אנרשקה
 אין דעם יאר נאך איר התונה און איז אמאל געבארען געווארן
 וויא זיא האט אליון געזאגט אין ווילנא. אזוא גענוג מינגע
 שיינע לעזערן דען איך האב דיר שוין גאנץ גענוג געקאכט
 געמאכט מיט דיעס קליינע קרייז (קרואק) וואס האט מיר
 דאן ארום געקרייט דארט אין פריקע אום ריכטיג צו פערשטיין
 זייערע דאמאליגען געשפרעך וואס זיא האבען דאן געשפראכען
 זייער פריי ווייל זיא האבען געמיינט דאס קיינער וועט עס
 זיך גאר ניט איין הערען. און צווייטענס ווארען דאן ארום זיא
 אלץ טרייסען וואס פערשטייען קיינע אידעש גור איך איין איד
 וועלכען זיא האבען אויך געהאלטען פאר אקרסט ווייל איך
 וואר דאן ארום געוויקעלט און אן געסאן אין פארדאנע קליידער
 און האב אויס געזעהען וויא ארושיסער פריקאשציק און ווערדע
 מיר אזוא אום קערען צוא אונזער ערציילונג וואס זיא
 בעשטייט גור אין מינגעס איבער טראנען פאר דיר זייערען
 לעבערליכען געשפרעך :

"פון וואנען איז אאיד" האט זיך אפ גערופען ר'
 הערשעל ציוסקער צוא דעם ר' עוזר צינגעס. איך בין גאר אין
 גרום אואמעטער האט ער אים געענטפערט. דען איך בין
 געבארען אין סעלאנא און התונה האב איך געהאט מיט דער
 ערשטע

ערשטע ווייב פון קראמינגע דער נאך בין איך געווארען איין
 איידעם אין פאקראי אין פאלאנגע און נאך אין אנדערע קליינע
 שטעטלעך אבער אלץ אין זאמעט דען דארט איז נאך אקסום
 תורה און ווער עס וויל בלייבען בייא דעם לערנען זאל זיך
 גור דארט אפ שטעלען. גור פון אאיד צעהען שוין בין איך געווארען
 אקאווער תושב. און וואס איז אייער סאן דארט האט אים דער
 ציוסקער ווייטער גיפרענט. וואס פאר שטייט איר דא ניט האט
 ער אים געענטפערט. מין פאדראציק איך בין אמלמד. יענע
 יארן האב איך גילעיינט מיט תוספות און מהרש"א קינדער
 דען איך בין אאיד אזואל לערנער און וואר אמאל אלס עס
 האבען נאך געמאלטען עליום דער גרעסטער חתן פעהערער
 מען פלעגט זיך צוא שלעפען צוא אפארטערנעס פאר צוואנציג
 פאר דריסיג טייל איז פלעגט זיך ניט קענען אפ טרייסלען פון
 דא פגלי בתים וואס האבען געוואלט ניט אנדערס דאס איך
 זאל לערנען מיט זייערע קינדער. און וואס איז היינט האט
 אים גיפרענט ווייטער דער ציוסקער טוענדיג אנוסען שפעק
 מאפאק. היינט מין פריינד האט אים דער עוזר צינגעס אפ
 געענטפערט האט זיך דא וועלט אין גאנצען אום געביטען
 אדער בעסער צוא זאנען גאר מין וועלט דאס אזוא אאיד וויא
 איך האב געמוזט ווערען גאר אמקרא בודקער כלמד ווייל
 גרעסטער קינדער האבען גאר אויף געהערט צוא מין שוין אין
 דא תודים און אמקרא למדן האט אפנים וויא איין אזים
 באדעשער מענטש ער האט בייא דעם גייעס דור גאר מין
 צורה ניט :

איי זאנט עס ניט האט זיך אפ גערופין דער ציוסקער
 אין פוסקובותן וויא רופט מען אייך. איך הייס האט זיך אפ
 גערופין דער קאווער ר' עוזר צינגעס אין מינגע אינגערע
 יארען האט מען מיר גערופין ר' עוזרע דא איינרנע קאפ און
 היינט ביז הייס איך שוין פראסט עוזר דער מקרא בודקע כלמד
 אפאכקודע

אפאסקוידע וועלט: פון תלשות. איי זאגט עס גיט האט זיך
 ווידער אפ גערופען דער ציוסקער דאס איז סער גיט וויא אין
 אייזער קאוונא וואס האבען זיך אן געלעבט אין איר. דא
 זארגענציגע אפיקורסים מיט זייערע נייע ביכלעך און פאר פירען
 דעם עולם פון דער רעכטן וועג. ביא אונז אין ציוסק איז גאר
 איין אנדער וועלט ביא אונז גייען נאך באלעבעלעך אין
 תרד. פאר איין עילוי גיט מען גאר דא געלט. דא גיט לאנג
 האט מען ביא אונז איינעם עילוי גיבלעט הונדערט מאטעס
 פון הונדערט מיידלעך האבען גענומען גומערין צו צעהען גילדען
 אנומער. עס ווארען אונזער זייא אזויגאר אויך אפזינים וואס
 האבען משפנות פאר זעצט וואס איז עס האט זיך זייא געוואלט
 דאבען איין איידעם ארעכטס און דער אויבערשטער האט מאקע
 געהאלפען דא ערליכע רעה דען עס האט אים געוואונען זאג
 איך אייך זיינע ארעכטע אלענה פאר איר כוונקע און דאס איז
 געווען גור ווייל דא האט זייער ליב תורה און איז אזוא גאר
 גדלות געווארן צוא ליב דעם. זיא האט פינג מעכטער
 געהאט. האט זיא שוין פירען תנונה געמאכט מיט לוסדים
 וואס קנעלען אין דא גרעסטע שטעט האט איר סער גיט וויא
 דער עילוי גיפלעט צום רופעל און דער אויבערשטער האט
 איר צוא געשיקט און איך האף צוא דעם לעבענדיגען דאס
 ציוסק וועט זיך אויך אימער אזו בלייבען פרום דען אין אונזער
 שטאט קומט גיט אריין הלוא ווייטער קיין פרויף פסול קיין
 נייע קארעשער ביכעל אויך איז גיט צוא זעהען קיין תנך
 פמעט אין גאנץ שטאט און ווער רעט שוין פון לעגען תנך
 איר זאלט וויסען דאס איך בין אויך אפליסד איך קנעל שוין
 אפאר דרייסיג און נאך האב איך מיט זייער הילף גיט איין
 פסק תנך גילעכענט מיט דא קינדער סער גיט וויא גמרא און
 גמרא און ווייטער גיט און אזוא האב איך אליין אויך קיין
 קאל קיין פסיק גילערינט און דאך בין איך געהאונען אין
 גאנץ

גאנץ עשרים יארבע דורך די פסקים וואס קומן פאר אין דר גמרא:
 נון זאגט סער וויא הייסט איר האט זיך אפ גירופין דער ר'
 עוזר צינגקעס אייך הייס ר' הערשעל סריינגעס האט ער אים
 גיענטשעט אזו איר ווייס ר' הערשעל. האט זיך אפ גערופין דער ר'
 עוזר צינגקעס איר ווייס דאך עפעס אשם דבר. איז מיר אהידוש
 דאס איר קנעלט גיט עפעס אין אנהערטער שטאט. א זאל זיין
 מינע שונאים אזו אנאנה מיט קדחת וויא מיר וואלט גיווען אנאנה
 צו האבן אקעלונג אין דער גרעסטע שטאט ווען איך וואלט גור
 גיווען גיוונדיאונ וואס פעלט אייך האט אים ווייטער גיפריעט דער
 ר' עוזר צינגקעס אייך בין גיט פאר אייך גידאכט קראנק אויך דא
 בלומעשע זאכן. גענום אויף פירען. אדער אויף אנדערע
 זאכן. האט ער אים ווייטער גיפריעט פשיטא האט ער זיך אפ
 גירופין דאס האב איך ערסט איר צעהען בעקוסען אפנים וויא
 איך האב מיר גיטוה דאס אן מאכן ביא דעם עמוד. דען איך
 בין אמתפלל אויך. עס וואר אין דעם יאר פון דר קליידער גורה.
 דאס הייסט אלס עס איז גיקומען דער אוקאז דאס מען זאל זיך אן
 סאן גייעסק. גיט איין בעל תפלה איז גיווארן אין יענעם יום גוראים
 אקילעקע דארויף. אנדערע ווייען נאך געווארן דר צו נאך היזיעריק
 וויא דא וואגט. און קענען נאך ער. היום קיין כויל עפענען. דען
 מען האט גיפרייען וויא אין אמאנהויז. אויך האט יענער יום גוראים
 געשארעט פיל זאנערס און סגידים וואס האבן צו ריטין זייער גאל
 זאנענדיג וויינענדיג מען קען אנדערס גיט זאגן עס איז אנוועלט מיט
 צרות און ווייטער גיט. און דא איז אפאל אלס מינע פעלערין האבן
 מיר זייער שטארק צו געקוועצט, בין איך גיפארין קיין ווילנא זיך
 דאקטירן האבן וויא מיר אלע גיזאגט פשה אהר דאס איך פאר שוין
 גאר גיט קנעלען. נוא וויא הייסט עס ביא אונז אידן גיט פארין
 מען גיפירט זיך דאך באלד אההר. און וועל קנעלען פאמאיענע
 דען פון וואגען אנדערס קען לעבן אזו איד וויא איך. און
 שוין אלעו בלייבן אין מינעם העק אין ציוסק.

נימל (ק"ר)

אוי אוי | האט זיך אפ גירופן דער ר' עוזר צינגקעס. און איך
 וועל מיינט איר לאנג דויערין וויינדיג אמקרא ברוך מלמד. דען
 מיט קליינע קינדער איז הונדערט מאל שווערער צו קנעלן אלס מיט
 גמרא קינדער. דען איך האב דא דיא זעלבדיגע יסורים וואס דער
 שטן האט גיהאט מיט דעם איוב. דאס גאט האט אים גיהייסן אן
 צו מאן דעם איוב אלע יסורים אין דער וועלט און בייא דעם זאל
 ער אים דער האלטן דיא גשמה ויינע אין גוף. וואס דארזוף ואנין
 אונזערע חכמים. דאס דורך דעם האט דער שטן גיהאט פיל מער
 שפעצין אלס איוב אליין דען דזער פאל איז בייא מיר אויך. איך
 מוז לערנען מיט דיא קינדער חובש. תניף און פסוק: און מוז מיר
 איין הייסן דאס די קינדער זאלן גיט וויסן קיין טייג ווארט. ווייל
 דיא טייצער וויא פירט אראפ זעלבסט אדער וואקסענעס מענטשן פון
 וועג פשיטא שוין אקנד. און דאהער ואנט דיא נכרא פאקע (מענו
 בניכם מן ההגיון) דאס הייסט וויא רש"י מאכט דארט דאס מען זאל
 קיין פסוק לערנען. דאהער איז מיין סדר הלמוד מיט וויא גיט וויא
 בייא אנדערע מלמדים. דיא שוטם. איך לערן גיט מיט דיא
 קינדער דיא פסוקים גופא הלילה. איך לערן מיט וויא גור. דיא
 אויס דיראכץ פון רש"י אליין. פון דעם בעל הסודים. און פון פנים
 לערן איך גיט מיט וויא קיין ווארט און אזו גייען וויא ארויס פון
 מיר קלאר פסעט אין גאנץ עשירים וארבע גיט וויסענדיג אזו גאר
 איין פסוק און בלייבן זיך ערליכע אידן און דזער דקה לערנען
 קאסט מיר אבער גאר דיא געוונטהייט. דען דיא אויס דירדעכץ
 איז צעהען מאל מער אלס דער פנים אליין. אמת מיינע בעלי פנים
 גייען אויס פאר מיר. און ואנין פפה מלא ווען וויא וואלטן געהאט
 צו צוואנציג אינגלעך וואלטן וויא צו קיינעם אנדערין גינעבין:
 «גון זאלט איר אזו לעבן און איך» האט זיך אפ גירופן דר
 קארעפעלניק קאפעל מירקעס דאס מיין איינדעם זאל געוונד זיין
 לערניג אויך מיט ויינע קינדער אויך דויעם גאנג. גאר קאפענע
 אזו וויא ער וואלט זיך מיט אייך צו זאנען גירעט. ער פאר טייצט
 זיין

זיין גיט פסעט קיין ווארט. ער לערניגט וויא אויס גור דיא אויס
 דיידעכץ און ווייטער גיט. און איז דאהער בייא אונז אין שקאמ
 דיא קרוין פון דער לאמענאצע אונטער דיא מלמדים און האט אלוו
 דיא בעסטע קינדער פון שקאמ:
 און פון וואנען איז אאיד. האט אים דר עוזר צינגקעס גפרענט.
 איך בין אליין פון שטרעלעץ. האט ער אים גיענטפערט גור פון
 איאר פופצעהן וואוינע איך אין ציוסק און היים ר' קאפעל מירקעס.
 אויך דעם גאסטען פון מיין ערסטע שוויגער וואס האט עליה השלום
 גיהייסן מירקע. און וויא דופט מען אייער איידיס האט אים דער ר'
 עוזר צינגקעס ווייטער גיפרענט מיין איינדעם זאל געוונד זיין האט זיך
 דר קארעפעלניק אפ גירופן מיט שטאלק הייסט הייבניג באבונער.
 פאר דער חתונה האט מען אים גירופן דער באבונער עילווי אזו
 וואס איך דער האט זיך אפ גירופן ר' עוזר צינגקעס. ער וואר דאך
 בייא אונז אין קאונגע איין ארעם פאר. ער איז פאקע אגאנץ וואוילער
 גיווען. איך קען אים גאנץ גוט. איך וואר מיט אים עמליכע מאל
 צו זאמען אויך וואגנאכטן. אויך האב איך אים גילערניגט מיט
 דיא קינדער פון זענע בעלי פתים וואו ער האט מען גינעכין. איך
 גיב קיין צווייא זילינגער דאס דער ויגאנץ האט גיראפט דעם שניט
 פון מיר אין קנעלן. דען ער פלעגט צו זיין וייער. אפט בייא דעם
 פאר הערן. גון איז מיר אוואונדער וויא אזו ער האט זיך פאר
 וועלגערט צו אייך. אוי איך האב אים אציים געצאטעוועט פאר
 מיין מידעל. און דער שיינעץ האט זיך גיט גילאום נעמען ער האט
 גוואלט געלט. און איך האב פיינט צו זאנין ער איז ווערט געלט
 גון זאל אייך גאט העלפן מסתמא האט איר דעם גראסין. האט זיך
 זענר אפ גירופן. און פלייכט איז ער אייך בעסטערט.
 עס איז פאקע פער גיט וויא בעסטערט. האט זיך אפ גירופן
 דער קארעפעלניק. ער קאסט מיר גיט אגראסין ערסטונס בין איך
 אנעמייער מענטש. אויך אקארעפעלניק גור. צווייטענס ווען איך
 וואלט אפילו גיהאט און וואלט וועלן געבין וואלט איך אויך גיט
 גינענט

ג'קענס געבן ווייל זיא איז פון דער ערשטער ווייב וואלם דיא לשטוף
 בוסער גיט צו גילאום . דריטענס וואלם איך אליין אויך גיט וועלן
 געבן . איך האב גאט וויא דאנק אכט שטיקלעך זאלן לעבן און
 גינגט זיין פון עטליכע ווייבער . און האב וויא וויא געאגט אלעמען
 געפאכערט מיט היילע הענט . מינע אינגלעך האדעוועט אויס
 ווילנא זאל שטיין בוז בשית צייטען . דען וויא זיין ווערן אלס
 אכט גיין נאר שיק איך זיין אפ אהין . און דארט לאגט מען זיין
 שוין גיט שטארבן פאר הונער . דען ווילנא איז אידעשע שטאט .
 עס זינען דא פיל קלוזין . פילע פרושע ווייבער . קורץ עס איז
 דא ווער עס זאל רחמנות האבן יאנב שטייא איך אליין אויך גיט
 פון ווייסן דען ווען איך קום קיין ווילנא געשטעלע איך יעדערין
 אסאך ביא מינעס . אסאך מיט וועמען איך האנדעל . דאס הייסט
 ביא דיא קרעכער ביא וועלכע איך קויף איין מינע גאלאנבערע
 זאכן . און ווערן זיך אלזו מיט דער צייט מענטשן . דאס הייסט
 איך עטלאך על פי רוב ביא בעלי מלאכות גייען זיך ארויס אפילו
 באלד פאר זיך און ווערן זיך שטיקלעך בעלי בתים . צווייא קנעלן
 זיך שוין דארט און האלטן הייער מיט שכנים אדריטער שנייט זיך
 אויף אסרוס . דער פערטער עסט נאך מעג אקלונער אינגעל :
 וואס טוט מען אבער מיט דיא טעכטער . האט אים דער ר'
 ער ווייטער גופרענט היינטגע צייטען איז דאך מיט אסאכטער
 ארלות . ווא גיט געבענדיג ג'ן . און וויא זיך די הענדע פר גינדן
 מוז דאך אלץ קאכטן ארובעל הונדערט האט זע מיר קיין פאר אויבעל
 גיט האט זיך אפ גירופן דער קארעבעלניק . איך ווייס אפילו דאס
 איר ווייס אאוד אגרויסער לטון . דען מיין איידעם האט מיר זייער
 פיל דער ציילט פון אויך . איר ווייס דאך אבער נור אטלמד . און
 אטלמד בלייבט אטלמה . איר מינגט וויא דיא אלטע זארין אז מען
 מאכט אמידיל התורה דארף מען אפטיינגעטען פריהער אויס קליידן
 און איך טוא אנדערש איך קליידע מיר פריהער אויס . מאך מיר
 אנזע קאפאטע . אפאר שטיוועל . קויף מיר אנזע היטעל . און
 פאר

פאר אונזע אין אגרויסע שטאט . און פאר פאר דארט אין אשיינע
 אכטנא און לאו ארויס אפאגלאכטע דאס איך דארף פאן אשיידוף
 מיט אסאכטער . עס קומען באלד דאן צו מיר אשטייע נאך אשטייע
 שדכנים . דען דזע לייט שטיקען זיך אום אין דיא שירען פון דיא
 אכטאנעס וויא דיא חזיהעס (דאס זינען אועלכע שטאמיגע
 קארעעלניקעס) איך גיב מיר זיך אויס פאר זיין פאר אנגיד . אדער
 אס וויינגעטען פאר אויסטען באלעבאס וואס האט נור אפן יחידה
 און זוכט אהין אעילו . איך זאג צו קיין געלד . דען מיט דער צייט
 וועט דאך זיין אלץ זינע דאס הייסט ער וועט דאך זיין איזש . איך
 זאג נור צו אייביגע קעסס און דירה . שווען און קליידען און פאר
 לאנג נור דאס ער זאל זיין און לערנען . דיא שדכנים מאכין מיר
 באלד פאר אנגיד . פאר אנהייבענעס מענטשן . און זוכין מיר
 באלד אויף אנטון ארעם בחד וואס זאל קענען באלד נאך דער
 התורה קעלען . און שרייב מיט אים תנאים . לאו זיך דער ביא
 זייער שייין געפינען . פאצאל ארענטליכע שדכנות . דער ראש
 ישיבה פאקט אויך פון מיר אדרייא רובעלדיקע און געס דעם
 קרן מיט זיך אהיים און מאך באלד התורה . דאס ער האט זיך
 נאר גיט צייט ארום צו זעהען ווער איך בין און וואס איך בין .
 און דער נאך אלס ער זעהט שוין איין אויף קלאר דאס ער קאן
 ביא מיר קיין טאג גיט זיין זוכט ער זיך אליין אקגעלונג .
 אדער ער פארט אונזע אין אקליין שטעטל לערנען . איך לאו אים
 וויא דער פישער דעם געפאנגענעם העכט אויף דער שניועל .
 דען מיין סאכטער זוכט אים באלד אויף . היינט זיך אויף אים
 אויף וויא איינע קלסע (האפען) ארום אדארען שטיינגעל שפאנט
 אים איין אין נאך און ער זעלפט איר שוין אויך דיא פלייגעס .
 ער פאקטט מיין סאכטער אונאקעטע אן אהעמד זאג איך איך ער
 פייסט זיך אפילו דיא פינגער אבער וואס העלפט עס נאר בלייבט
 נאר קאך בלייבט משה דאס קען אבער מער גיט פאן וויא אייער
 גלייכו האט זיך אפגערופען דיא טענה וואס זיא איז בין אהער
 גיוועטען

ג'עקסין גאנץ שטיל און האט זיך איינגעהערט זייער געשפרעך גאנץ
 גלייכגילטיג ביי דויען פונקט . דען עס האט איר זייער פערדראסן .
 דאס מאכט וואל אזוי שלעכט בעהאנדלען איינע אייגענע מאכטער
 איך ווייס פון זיך אליין דאס וואס מען זאגט צו איין איידיס הרים
 ונבעזות און דער נאך גיט מען אים נים אנראסן נארט מען זיך אליין
 דען דר סוף איז דער פון ענטפער דר מאן היינגט אויף די מאכט אנט
 אדר ער מאכט איר גאר פרא איינע ענגה'דען אזו וואר בייא מיר אויף
 מיינע עלטערן האבן פראמיר בעקומן אשיינעס בתריל האבן אים צו
 גיזאנט קעסט און געלט און דער נאך אלס ער האט זיך ארום גיזען
 דאס מען האט אים בעמראנען האט ער מיר אונטער גירוקט אנט און
 ביי אונגליקליך ביי דויען טאן :

א"י האט מיר קיין פאר אונזער האט זיך אפ גירופען דער
 ד' קאפיל מירקעס זייער ערבייזט וואס גלייכט איר זיך צו מיינע
 מאכט גיט פארנעסט דאס איר וייט דאך אהויקער און אשעלעפאמקע
 (אבל'נדע) ווען איינע עלטערען וואלטען אייך געבען סאלאנקעס
 מיט גאלד וואלט מען אייך אויך נאך דר התונה אפ גיט און עס
 איז מיר און אונד'ר אזוי גאר דאס עס האט זיך אויף אייך איין פאלען
 גיפונען . און צווייטנס האב איך עפעס מער וועלט פאר אייך זיך
 אונגעזעהען . און ווייס דאס לייט . פרוקע לייט טוען נאך פיל
 קליינער און פאלשער בייא דיא ענגים פון שידוכים . און גיט גור
 בייא אייגענע קינדער אפילו בייא פראעמדע אויך . הערט איך וועל
 אייך דער ציילען וואס איך האב גיזען מיט מיינע אייגענע אויגען
 אלס איך וואר אין ווילנא פאר איינער צעהען . עס האט מיר דאן
 אונטער אפין אין גאס איין ארעס ברוח פון אונזער שטעטעל איין
 געוויסער וועלכע אסנעס און אוואלער יונג האט געקאנט גאנץ גוט
 לערנען אפיסעל זינגען אונטער בעל קורא . און האט מיר דר ציילט
 דאס מען רעט אים אשירוק מיט אנעוויסען ר' בעריל דענקעס . ער
 האט איינע איינציגע מאכטער אשיין מיידעל און מיל געבין איינער
 זיבען קעסט . און דער צווא נאך ארוביל דרייא הונדערט . אום אויס

צו

צווא צאלען אין איינער דריי און פונעם בייא מיר צו ואל עד עס טאן
 יאוו ווארום גיט : האב איך אים גיענטפערט . דוא דארפסט גאר נים
 בעסער דען דוא קענסט אין דעם משך פון קעסט ויצען און לערנען
 און ווערן ארבי עס איז אבער דער בייא דא אחרון האט ער מיר
 גיענטפערט דויער בעריל איז אפילו אונאן פרוסר און ער לעבט זיך
 זייער שייין ער איז אבער אקצב האב איך אים גיענטפערט אקצב
 איז דען קיין איר און ר' אליין ביזט דאך אויך קיין גרויסער מיהס
 ווען אזוי האט ער זיך אפ גירופען וועל איך פאקע איה טאן . און
 איר ואלט זיין בייא מיר אויך תנאים אלס סחוקין . דען איך בין דא
 איין עלענטער :

אויך סאנדען וואר איך געלאדען אויף תנאים צווא אים . עס
 וואר דארט זייער שייין צווא געטאנען . עס איז מיר דיא מיידעל אויך
 געפעלען . און האב דארט צו געבראכט איינעם פרייליכן אונזער
 בער אלק איז מיר געפעלען דער סחוקין . דען ער האט מיר אויס
 געוויסען גאט אין ציצית . ער האט מיר געוויסען אפגעוונדערן ציכר
 מיט ספרים וואו דער איידיס וועט ויצען און לערנען . און האט נאך
 פאר שפראכען צווא טייער ארובעל צוואנציג דעם התנס מוסער .
 און בין דארט אונזער וויא אונטער אונז געזאגט מיט נייד (קנאה)
 און פאר דרום פאר וואס האט נים גיטראפען אזוי אגליק מיין
 יאסציקען מיינעם עלטערען ברוח וואס קען אפולע בעסער לערנען
 אלס ער . אונד'ר איז פון אפולע שענערע פאמיליע . דען ער איז גאר
 אליין אסוסטערס אונזער . אין אסאג דרייא ארום איז צווא מיר
 געקוקן דר ה'מן זייער פריילעך און האט מיר דער ציילט דאס זיין
 סחוקין האט אים שוין אריין געטעקען צווא זיך אין שטוב . דען עס
 שטייט אים נים אן דאס ער זאל עסין טעג און האט גילוהט זייער
 זינע קעסט . און וועט אים בייא זיך האלטען ביי דער התונה וואס
 מען האט אפ גילויגט אויף שבת נחם . גאנצע דרייא הרשים . און
 האב אים אלזוי געשעצט פאר העכסט גליקליך :

איין עטליכע טעג ארום איז ער ווידער געקומען צווא מיר מיט

נאך

נאך אבערערע פשוטה מיין מהותן האט ער מיר דער ציילט האט זיך מישב גינען דאס עם זאל שוין זיין התונה . דען ער זאגט עם איז אנפאם דאס תקון און פלה זאלען זיין בעזאפען אין איין שטוב אזוי אמשה נאר אן אשומר . דען ער מיט זיינע פרוזא זיינע גאנצע סעג אין יאמקע און האט מיר צוא גלייך געפעטען אויף דער התונה וואס וועט זיין איבער מארגען . און איך וואס האב מיר שוין אויסגעשטעלט איינמאל פאר אשטיקעל מחותן . האב איך געקויפט אדרשה געשאנק . און וואר בייא דער הופה וועט צערע וויא גיזאגט דיא גאנצע קרוין פון דער לאכענאציע . אדעק גיינדיג פון דארט האט מיר דער מחותן געפעטען דאס איך זאל זאנען דעם תקן אביסעל מוסר דאס ער זאל זיין אמתיד . און זאל עקליך האלטען שווער און שווער און דיא ווייב . איך האב עם אויך גיטאן אט דער תקן דאס מיר געדאנקט :

אין אטאג פינה אדער זעקס נאך דער התונה . איז צוא מיר געקומען דער תקן זייער טרויעריג שווארץ וויא דיא ערד . פינסטר וויא דיא נאכט מיט רוים געוויינטע אויגען . וואס איז מיט דיר דיא מעשה וועלסט ? האב איך אים געפרעגט . וואס דיא ביסט און פאר חושבת . אזוי אזוי האט ער זיך אפ גערופען צו מיר . ווען איך לעב נאך בין איך שטארקער פאר איין איידען מען האט מיר זייער נוט גאדועט . דער קצב האט מיר בעטראגען פון קאפ ביז די פיס . ער האט מיר גיזאגט דאס דיא מיידעל איז אבת יהודה זיינע אונד איצט לאזט זיך גאר אויס . ער האט פון גרויס קלעמונג בערר גיט גיקענט דייזין און האט ארויס געפלאצט אין אנרויסען געוויין . נוא וואס איז מיט דיר האב איך אים געפרעגט ? איז זיא גיט אבת יהודה . האט ער צוא איר נאך אמידעל . אט וואס רעט איר האט ער זיך אפ גירופען מיט אנרויס הליפערייא איר לאזט מיר גיט אויס דייזין . פון מינעם ווענען וואלט ער האבין נאך צעהען . דער חסרון איז דאס ער האט איינע אויך גיט . ער איז גאר אבערעמניק און דיא פלה מינע איז גאר אפרעמדע מיידעל וואס איז גונאגען איבער

איבער דיא הייזער . עס איז שוין דיא הונדערטע וואס ער מאכט אזוי התונה . און נארט אלץ אפ צו די תנאים אויך רינען אופן ער זאגט אלץ . דאס די מיידעל איז זיינע אבת יהודה . זאגט צו קעסט סאכט ארופה וועט שערע און דער נאך טרייבט ער זיא ארויס . און אזוי בענייט ער זיך אויך מיט מיר . און איצט מיין ליבער פריינד מוז איך גיין זוכין אדרה . גאנץ שלעכט :

הער צוא ברודער . האב איך אים גענעטשערט . נאר בלייבט נאר מקח בלייבט מקח . דיא דאכט זיך גידארפט פרייער ארום זעהען איידער דיא דאכט געטאן . איצט איז עם שוין פארפאלין . און אזוי וואר דער סוף . ער האט זיך אויס גיזוכט אדרה און האט זיך גימאכט אקעלונג . און לעבין נאך עד היום בייזאמען . האבען ערלעבט קינדערלאך און גייען נוט יום טוב ביסין צוא דייזין רי בערלען . און האלטין אים פאר איין פאטער . און איר האלט עם פאר אוישר . האט זיך אפ גירופין דיא ענונה . דאס מען בעטרייגט אייגען אונשולדיג מענטש וואס האט גיקענט פילייכט גליקליכר זיין דען ער האט ווירקליך גיקאנט סאן אנטיין שידוך . און איצונד מוז ער שוין קעלען ביז טויט . און מינע שונאים זאלין כלמדים זיין . דען דאס איז ערנער אלס האלץ האקין . אזוי וויינט בייא מיר אויס אזוי רי בעריל היינעקעס מעהר פר אלס בעטרייגן אלס מצוואטניק : איי זייט איר מיר דאך האט קיין פאר איבעל גיט . גאר אאיידענע . האט זיך אפ גירופין דער ציוסקער . און דער צוא נאך גאר אפראקטאציע וואס האט קיין מאל גיט גילייענט קיין טייך חושש . און קיין סגורת המאור אויך גיט דען דארטין ווערט דאך גיבראכט דער סאכר פון דער גכרא (בבא בתרא) וואס זיא רחשק אויף דעם פסוק לב אלכנה ארגון . כל היכא דהוה אלמנה רלא נסבי לה שמה הוה שדי עלה ואיתנסיבה לה . דאס הייסט אויב פלעגט זיך צו פירען וואו עס וואר נח איינע אלמנה וואס קיינער האט איר גיט געוואלט געמען האט ער זיך אויס גערופין דאס ער איז איהרער אקרוב און דורך דעם האט זיא געטאן אנטיען שידוך . און ווידר

אין דא אנטרא אין פראבוב דאס מען מעג צוא זאגען ציין איידעם
 גידן און דער נאך אנטראסין נים געבין . בין לאז זיך דאס אויס דאס
 דער בערל תיענקעס וואר פארט איד אצדיק אט וויא איד בין
 אידענע אנטראסאקע . האט זיך אפ גרופן דוכט מיר דאס
 איד פאר שטייא דיא גמרא פיל בעסער פאר אייך איד פורקעט צוא
 זאמען דא צווייא זאכן וואס איינע געהערט נאר נים צוא דער
 אנדערע אזוי וויא איינער האט דער ציילט אסאל דאס ער האט
 מיט זיינע אייגענע אויגן זינעהען דאס אפיגעלע איז געפליגען
 און אהונט איז געעמען אויף דעם עק . ער האט דער ציילט
 אפילו אמת און עס איז וואר דאך גיט אמת . ער האט געזעהן
 געדער וואך באזונדער אפיגעל איז געפליגען און אהונט איז
 געעסען בייא זיך אויף דעם עק . צו זאגט דען דיא גמרא דאס
 איז האט בייא זיינע התקרבות צו דער אלמנה וועמן אפ גענארט
 אדער צו זאגט דען דיא גמרא דאס לכהתלה איז ערלויבט צו טאן
 אשדוק מיט אפאלשקייט . עס איז נור געמיינט ווען דר שווער האט
 נים מיט וואס דער נאך צו טיליקין דעם גידן . האט ער נים דעם דין
 פון אבעל חוב דאס איד זאל אים דר פאר פר טיפונען אדער זיינע
 גיסער אנוועק געמען א איד ווייס לערינגט מיה גיט איד פון ב"ה שוין
 געניט אין דיע אלע זאכן שוין בין איד גיט . דאס איז אמת וואר
 איז וואר אבער וואס דער רי קאפיל מירקעס זאגט דאס ער
 האט מער וועלט פאר מיר אנטעווען דאס קען איד אייך דרייסט
 אפען זאגען דאס ער האט אין דיער וואך נאר אטעות .
 ווא אפעשה . האט זיך אפגערופין דער קארעבעלניק וואס
 איז איד בין גיט אומ געווען גאנץ פאלעשע . און ארעכטע שטיק
 אין וואלענען . נוא וואס האט איר דארט געזעהן ? האט זיך צו
 אים אפ גערופען ווידער אדאך מיט פויערים איז ווידער אקליין
 שטעטיל מיט ציגין אדער אהסידרנע : אקלויז מיט ארומע בחורים
 און ווען שוין גוט גיזאגט האט איר גיהאט צוא טאן מיט נאך
 אקרעמערקע וואס שווערט אפ גאט מיט טאמע און טאמען פאר
 אטאפיע

אקאפיקע פאר דיקסט שעקט איד אין איינער ווייסין האלדן . וועלט
 האב נור איד אנטעווען איד בין געווען אין דיא גרעסטע מקומות פון
 רוסלאנד און פון אויסלאנד . איד בין געווען אין פרייסין . אין
 זאקסען אין איטאליען אין אונגארען אין איינגלאנד . אין
 פראנקרייך . דארט וואלט איר זעהען וואס פאר אצורה עס האט
 דארט אהינער לענדעשער איד . און זייא האבין רעכט דען לא דר
 דאס זייא זיינען געזעען שענסשין גרויסע קופלייטע . פאבריקאנטין
 גרויסע געלעךענסע לייט . זיינען זייא נאך פיל פרימער אלס מיר
 זיינען . מיט דעם נאמען איר שעקט מען זיך נאר גיט דארט .
 ארב ווערט דארט געהאלטן כבוד גדול . מיט אנרויסע געהאלט .
 אין דיא זאלען פאר גיט אדארט גערעס ווערן . זיערע צדקות
 איז נאר אן אשעור . און ווידער זיינען זייא דארט בעכטס פרומע
 לייט וואס לערנען חכם הלילה . זיינען עוסק בסגולה . און נארין
 גיט אפ זינגע . מענטשין מיט פאלשע שידוכים וויא אנווערע
 זויציהקהכעס . זייא וואלטן עס וויסן דארט פון אועלכע געשיכטעס
 וואלט מען עס געוויס אויף דעם טעאטר נישפילט . פענדוע ניכאכט
 אזוי נאר פרום זיינען זייא דארט נאך אויף . האט זיך אפ גירופען
 דער רי עוזר צינקעס דוכט מיר דאס אלע וואס קומען פון דארטין
 דער ציילין בייא אונד אין קאוונא דאס זייא האלטען דארטין דיא
 קראמען אפין אום שבת רייכערין צינארין אום פרייטאג צו נאכט
 הייסין קיין כשרעס . דיא ווייבער הייסין קיין סבילה שיינע אידען
 זיינען דארט ? :

נוא זאלט איר וויסען דאס דיע אלע לייט האט זיך זיך
 אפגערופען . דיא וואס טוען זיינען על פי רוב פוילישע אידען וואס
 האבין זיך דארט באזעצט אדער אט זיינינגסטען זיערע קינדער .
 און צווייטענס זעלבסט אנווערע פריכטע אידען וואלטין זייא נור
 דארט געוואונט וואלטין זייא אויך גיט בעסער געווען . ווייל דא
 אין אנווערע לענדער ליגט דער האנדיל נור אין אידעשע הענט
 אליין . און דיא מערק זיינען אלע דיא וואבען טעג . דארט אבער
 האנדילט

האנדילם דער קריסט סעודר פאר דעם אידן : און אום שבת און
 דארט גראדע דער רעכטער מארק און דער רעכטער גישעפט : און
 לאנדאן איז דיא רעכטע ליוונג נור אום שבת און אזוי און אלע
 אייגענשאפט שטעט ווערט מען טאקע ויער לייבט נבשל דורך דעם
 אין פסח ופסח ענינים : און דער בייא אלעם דעם זיינען דאס רוב
 דארט ערליכע אידן : אין אמשטרדם : האמבורג : דאנציג : לאנדאן
 זיינען דא ויער פיל פרוכע לייט : גאר צאצקאוואטע אידן וואס מיר
 האבן דא גאר ניט ויער גלייכין : און דאך אבער אונעלכע הויכטייטן
 און צוואואיאצטונדע וויא בייא אונז איז דארט ניט צו זעהען און ניט
 צוא הערן :

לאמיר דיא ויבחהים אונעק לייגן דאס זיך אפגערופען דער
 קארעפעלינג : איך וויל מער ניט וויסן וויא אזוי קומט איר אאידענע
 אורזאב אין אונעלכע ווייטע מדינות ? און איך גלויב איך דאס
 איר זייט דארטין גינעזין דען איר רעם ויער פערצויגין שפעס איין
 דייצערעם גיט פון גומס און ניט פון וואולטאג האב איך עס גיטאן
 האט זיא אים גענומפערט מיין ביטערער גויט האט מיך דער צוא
 געשריבן : מיין פאטער זכרונו לברכה האט גיזואלט אין גחמה דער
 לעבן אן מיר און האט מיך התונה גימאכט און מייער קינדהייט און
 דער צוא גאך מיט געטרוג : האט צוא גיזואנט דעם חתן דרים
 געבעט : חתן דעם וואר איך אליין גאר גיט געשאפען צוא האבין
 גאר אמאל התונה : דען פאמט בין איך אשטיק צרה : אהויקער :
 אדוסליווע פון מייער קינדהייט אן דער צו גאך מיט קראנקע און
 שוואכע אויגן : דאס עס וואר גאר אונגעגליך דאס אמאן זאל גאר
 מיך אכאל ליבען : דאס גלייכסטע וואלט גינעזן פאר מיר : דאס ער
 וואלט דאס געלט וואס האט גימאכט דיא התונה אונגעווענערעט
 אויף דיא ווארעם געטער אום מיך גיזונד צו מאכין : דען אזוי האבין
 דאך גיזואנט די דאקטורים (*) גוא וואר דער סוף : דאס מיין מאן

וואר

גוי (*) בייא דיא אלטע גריכען וואר דיא זיסע : דאס מען ווארט
 גיט

וואר מיט מיר אין אייגעם עמליכע וואכין נור : ער וואר אגאנץ
 שיינער און אגאנץ קלוגער אינגעל : און וויא ער האט נור דורך
 גענומען דאס מיין פאטער איז אקצין און איך בין אשטיק געשענעם
 האט ער אפגיטראמין פון אונז און מיין פאטער האט זיך מיט אים
 געדינטערעט אלץ ארויס גענומען פסקים דאס ער זאל מיר געבין
 מזונות : און דאס איז אלץ ווערט גינעזן צווייא פלייא : דאס
 ענדע דער פון וואר דאס ער איז געפעלען געווארען אריינען
 פופטערניק : האט ער אים געפאטען אשיינע סיידיל פאר אנוויב
 מיט אייגע הענדערט רוביל גרן : און ארוביל הענדערט רובפה
 פאר מיר : און האט מיך אפגענט : דאס געלט האט צוא גענומען
 דער פאטער : און האט עס אונעק גינעבין התונה ויין גייע ווייב
 וואס ער האט גענומען גיט לאנג גאך מיין מיטערס מוים : און
 וואס זיא האט אים פאר דרייט דאס לעבען : און אין אפאר יאר
 ארום אלס דער פאטער מייער איז אויך גישטארבן : און איך האב
 מיך גיט גיהאט וואו אהין צו טאן : האב איך ארויס גינעמען פתכים
 פון דיא בודרי הודאות : דאס איך בין איינע ענוגה אבת טובים :
 אלס איך האב זיא אויך גינארט און האב זיא גיזואנט דאס איך
 בין איינע ענוגה : און האב מיך אונעק גילאזין אין דער וועלט
 קלוימערסט אמאן זוכין און האב אזוי דורך געצומטעוועט גאנץ
 ליסא : זאמעס : פאלעשע : רייסען : וואלינגען : וואלעתיי : וואו
 איך בין געקומען האב איך געהאט צוא עסין און טרינקען : און
 האב דעם גראסן אויך געמאכט : און האב אזוי פאר גראכט און
 פינף

גיט געלאזט קיין פאר פאלג התונה האבין וואו מען האט זיא גיט
 פריהער גערעווינדירט פובליצנע צו זיינען זיא געזונטע מענטשין :
 ווען איינער פון זיא וואר קראנקלאך האט מען קיין ערלויביגעס
 געגעבען : ווייל שוואכע מענטשין האבין שוואכע קינדער וואס
 דאס איז איין אומגליק פאר דער מדינה : העכט וואלט עס גינעזן
 בייא אונז איינצופירען :

פניו און צוואנציג . דען אין יעדער גרויסע שטאט האב איך מיך פאר וואס אן אנאנצען חדש . און האב פאקוקטן פתכים דארט פון דעם רב . פון דיא ריינים . וואס וויא האבן אין וויא מעיר גיווען אויף מיר דאס גלייכין דאס איך בין איינע ענונה אבת מוכים . וויא איך האב שוין גיארט דיא ערשטע רבנים . און מען זאל מיך העלפן מיט אלע מעגליכקייט :

אויף דיעז רייזע האב איך מיר אנגעזעהען וועלט . און בעקאנט געווארען מיט דיא גרעסטע לייט . מיט דיא גרעסטע גבירים . און ווען איך וואלט געווען אנגעלערענטע וואלט איך געקענט גאנצע ביכער שרייבען פון דיעז רייזע . איך בין גיווען בייא דיא גרעסטע חסידעשע רעפייים און האב געהאט פון וויא גרויסע התקרבות . איך בין גיווען בייא זיער טיש געשפייזט מיט דיא ווייבער זיערע . און האב פאקוקטן פון וויא דער גאנץ פאר מיין ארעק פארן אשיינע נדבה . דער צוא נאך האבן זייא מיך גיבענצט דאס איך זאל מיין מאן געפינען . איינער פון וויא אפילו האט מיך געראמען דאס איך זאל פארין קיין פוקסאן וואס אין פוקארעסט . דען ער ווייס גענויס על פי רוח הקודש דאס מיין מאן איז דארט איך האב אים אבער גיט געפאלגט . ווייל איך האב געוואוקט בעסער פאר אים וואס דאס מעהר מיט מיין מאן איז . און וואו ער געפינט זיך . און האב בייא זיך געטראכט דאס זיינען אפילו אויף מער גיט וויא מענטשין . מען קען זייא אויך בעטריגן און נארען וויא אונזרע מתנגדישע רבנים איך האב פינגט צוא זאנען . עס האט מיך מיין געוויסען (סאוועסט) אווי נאר געפלאגט דאס איך בעטריגע אזעלכע אונזולדיגע לייט . און אוי נאר אנאנצע וועלט מענטשין . איך האב אבער קיין ברירה גיהאט : דען איך האב גיט גיהאט פון וואנען צו לעבן . צווייטינס האב איך אנגעטראפן אונטער וועגענטן גרעסערע צומטעס אלס איך . וואוילע יונגע לייט וואס האבן געשפילט די ראלע פון פרושים און האבן אפ גיטאן מעשים שלא יעשו . האבן גיהאט צוא פינף זעקס ווייבער

ווייבער

ווייבער . און האבן נאך דער צוא פדלות געשטעלט דיא בעלי בתים וואו זייא האבן גינעסין . דער כלל ליבער ר' קאפיל : דיא וועלט איז פאלש . אבער גר און דיא הינע לענדער וואס דיא צוואיאצטונע שפילט נאך אגרויסע ראלע . דארט אין יענע לענדער איז שוין דאס גיט צו זעהן . עס וואר דארט גר איינע וואס האט זייא זייער גוט געשווינדעלט : און דיעז וואר איך אליין : דען וויא איך בין שוין גיווארן אלס איר עטליכע און פערציג און האב נאך דער צוא פעולארין דעם גרעסטן פייל פון מינע פאדערסטע ציינער . דאס איך האב שוין אויס גינען וויא איינע אלטע העקסט (מכשפה) . האט שוין גיט גיפאסט פאר מיך אומצופארין איבער דער וועלט אלס איינע ענונה וואס ווכט אמאן . און האב מיך מיט געווען דאס איך זאל אנהייבן צוא שפילן אין דער וועלט איינע אנדערע ראלע . דאס הייסט איך זאל מיך אויס געבן פאר אנדקע און האב מיך דיעז ראלע פיל בעסער גיטאכט אלס מיט דר ערסטע איך האב ארויס געקוקט פון אקלין שטעטעלדיגן קעוויל אבתב . אויף איינעם אלטן פאפיר : מיט איינער אלטע דאטע דאס איך האב מיך מגיד געווען שוין מעהר אלס דרייסיג יאהר . און היטע אידעשקייט וויא איינע פרוקע אידעשע מאכטעראונ דאס ער אליין מיט זיין בית דין און מיט זייער פרויא האבן מיך מגיד גיווען מיט זיין רתב האב איך שוין בעקומען פתכים פון גרעסערע רבנים וואס האבן מעיר גיווען אויף מיך דאס איך היט אפ דעם אידישען דה אין העכסטען גראד . און האב מיט דיעז פתכים מאכף כסון גיווען . עס וואר קיין שטעטעלע קיין דארף וואס איך האב דארט גיט גיהאט דיא גרעסטע התקרבות און דער צוא דיא גרויסע גדבות . און ווייל איך האב מורא גיהאט דאס מען זאל גיט אונטער סליח אין דער פאליצייא . קען ארויס קומן דער פון אנאנצע צאצקע . דער צוא נאך וועט מען זיך דורך דעם ארום זעהן דאס איך בין אבערזיערן . האב איך מיך אריין געהאפט אין אויסלאנד . און האב דארט געשארט דעם גראסין מיט ביידע הענט . איך האב דארט

דארט